

ХУРШИДА

ТАЖАЛЛИ

Шеърлар

Фафур Фулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи
Тошкент – 2006

84 (5у) 6-5
Х 92

Баъдий адабиёт-
Шеърлар.

Китобимни бутун умрини эзгулик ва саҳоватга баҳшида этган улуғ инсон – падари бузрукворим Ваҳобжон Раҳимжон ўғлиниң ёрқин хотирасига бағишлайман.

№ 32018
19,

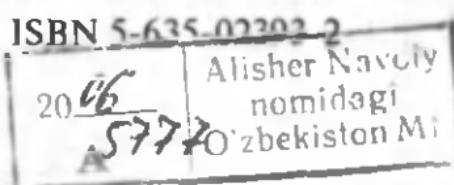
Х 92 Хуршида.

Тажалли: Шеърлар. – Т.:Faфур Ғулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи, 2006. – 160 б.

Хуршида сўз масъулиятини ҳис этган, сўз ва амал бирлигини шеърларида тўлалигича ифодалашга интилган шоира. Ўтган аждодлар ёди, тарихий шахсларга эҳтиром туйгулари, юксак инсоний ҳислар қадри, Ватан ва онанинг фарзандлар учун тимсолга айланганлигини ҳар лаҳза идрок этиб яшаш мажбурияти каби боқий мавзулар ҳақидаги шеърлар, айниқса, Андижон воқеалиарига оид изтироб билан битилган сатрлари, ўйлаймизки, ўкувчиларни лоқайд қолдирмайди. Муаллиф фикрлари, беҳихтиёр, шеърхонларни ҳам мушоҳадага, ўйга даънат этади...

ББК 84 (5у) 6

X 4702620202-87
M 352 (04) – 2006

© Хуршида, Faфур Ғулом
номидаги нашриёт-матбаа
ижодий уйи, 2006 йил.

ВАТАН

Ватан, қалбда ёнган оташсан, Ватан,
Томиримга туташ, уйқашсан, Ватан,
Сендан айро юрак урмоғи гумон,
Жафокаш, ҳаётбахш қүёшсан, Ватан!

Гирён кўзгинамнинг қароғи ўзинг,
Ошуфта кўнглимнинг ардоғи ўзинг,
Дардингдан дилимнинг дардлари бунёд,
Кувончингдан ёруғ ёноғим ўзинг.

Сенсиз тупроғларнинг исин сезмасман,
Ёмғирлар сасин, қор тусин сезмасман!..
Оlamни яшнатиб, ифор таратиб,
Баҳорлар гул очиб келсин, сезмасман!..

Висолингдан айро меҳрга ташна
Қон бўлди не диллар – не тиниқ чашма...
Бағрингда баҳтга ёр, муҳаббатга ёр,
Нур сочар кўнгиллар кундан-кун яшнаб!

Саркорим, сафдошим, сирдошим, Ватан,
Бедор ҳисларимдай саркашим, Ватан!
Сендан айро юрак урмас бегумон,
Жону жаҳонимга жонбахшим, Ватан!

ИСТАК

Дунё!

Бағрингдан гул термоқ – ниятим!
Ва рангин гулларим ифори қайта
Үзгинангни сархуш айласа, дейман.

Юртим!

Мұҳаббатим сенгадир буюк!
Мени қалбим ишқин изҳори сенга
Ишонч иллари-ла бойласа, дейман.

Тупроқ!

Хидларингга түймайман сира;
Софинч саҳросида хуморинг мени
Мажнуналикка тенг айласа, дейман.

Хаёт!

Гоҳо оғир, гоҳида аччиқ
Хазилларинг, ғаму қайғуларингни
Юрак ер қаърига жойласа, дейман.

Халқим,

Бағрингда күп турфа феъл каслар;
Тангрим мендек ўжар қызынгни сенга
Лойиқ фарзанд этиб сайласа, дейман!..

МУСАФФО МАСКАН

Халқим, тегрангга боқ, ҳар ён мусаффо,
Осмон мусаффодир – замон мусаффо.

Мусаффодир диллар – виждон мусаффо,
Не бахт, томирда қон – түгён мусаффо!
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!

Гарчанд мотамсаро кўзлар тўла ёш,
О, бу маскан узра парвона қуёш!
Тингла, аҳли олам, тинглагил, элдош:
Бу кун юракларда фиғон мусаффо...
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо...

Йиллар юкин ортган залвор орзулар,
Шаҳидлар кўксига бедор орзулар,
Занжирбанд орзулар – хор-зор орзулар
Рӯёбдир, ушбу кун армон – мусаффо,
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо...

Бекиёс бу Ватан васфидир сўзсиз,
Хотира – Ватандек муқаддас бир ҳис!
Гарчанд жисми тупроқ қаърида, сассиз
Улуғлардан ёдгор – забон мусаффо,
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!

Момоларим ёқсан қадим чироғлар
Нуридан залолат зулми йироқлар,
Жигарбандин кутган гирён қароғлар
Уммонида фасли найсон мусаффо,
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!

Ёмғирдек ёғилган ўт гирдобида
Шаҳид кетган номлар дил китобида,
Она-юрт бағрида кутлуғ обида –
Азизу мукаррам Майдон – мусаффо,
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!

Ватан Истиқоли йўлида қурбон
Зотлар, иншооллоҳ, топгай пок макон,
Фитрату Абдулла, Усмону Ҷўлпон
Чин ҳаққи-хурмати иймон мусаффо,
Аждодларим руҳи шодон, мусаффо!..

ШАРАФ

Андижонга Амир Темур ордени топширилиши
муносабати билан

Аллоҳ назар қилган кўҳна Андижон,
Еурур давворининг саҳни Андижон,
Бу кун юзинг ёруғ, Она Андижон,
Амир Темур руҳи қўллаган диёр!

Улуғсан замонлар силсиласида,
Жаҳонгирлар қони туғён наслида,
Истиқлол чўққисин забти қасдида
Не зотларин қурбон айлаган диёр...

Суюксан, шоҳ – шоир Бобуринг суюк,
Шаҳид Моҳларойим жонисан – буюк,
Ҷўлпон, кўзларингдан севинч ёшинг тўқ!
Мозийдан ҳикматлар сўйлаган диёр.

Сабрдан яратган Сайдасини,
Даврлардан ёғар раҳмат таҳсини,
Мустақил ва эркин ҳурлик баҳсини
Муҳаммаджон бўлиб куйлаган диёр!

Олтин құлларингнинг қадоқларига
Юзимни босайин, адогларингман,
Тарих мұхр этган дил доғларингман,
Хокига хислатлар жойлаган диёр!

Бемашаққат толе күлмоғи душвор,
Эл ризқин бутлагай сарбаланд сардор,
Келажакка зимдан боқар умидвор –
Үзни қўйиб, бизни ўйлаган диёр!

Соҳибқирон фахри муборак сенга,
Порлоқ истиқболдан чин дарак сенга,
Не баҳт, ҳавасдадир ер-фалак сенга –
Юртбошим туҳфасин йўллаган, диёр!..

... Юксак эътибор бу, қутлуғ, ташаккур,
Аҳли Андижондан улуғ ташаккур!
Падардек мўътабар бузург, ташаккур!
Ишончдан жаҳонга бўйлагай диёр,
Ватан ҳаққи, ҳалқин қўллагай диёр.

ЮРТ ПОСБОНЛАРИ

Тунлар чароғондир,
Кундуз фаровон,
Ҳар тонг қуёш кулар,
Тун моҳитобон,
Сокин боғлар аро ҳурлик ҳукмрон,
Қалбингиз матонат мулкига султон,
Сизлар борки, озод, тинч Ўзбекистон!

Самоларга боқдим:
Мудрар юлдузлар,
Тун сепин ёйса гар юмилар кўзлар,
Заминдек ҳушёру заминдек бедор,
Туну кун элимга beminnat посбон,
Сизлар борки, мудом тинч Ўзбекистон!

Сафларингиз безар аҳдлари чинлар,
Алпомишиңгизга асир Барчинлар,
Фуур осмонида ҳатто лочинлар
Шиҷоатингизнинг қошида ҳайрон,
Сизлар борки, обод, тинч Ўзбекистон!

Не-не заҳматларга берурсиз бардош,
Барчасига гувоҳ кўкда ой, қуёш,
Э воҳ,
Нигоҳингиз ичра кўрдим ёш!
Эрк йўлида неча мардлари қурбон –
Сизлар борки, озод, тинч Ўзбекистон!

Топмоқ – баҳт,
Йўқотмоқ – дилларга алам,
Шаҳид жонларга жон бергайми нолам?
Фарзанд доғида зор йиғласа олам,
Ҳижронида кун-тун гирёндир Ватан,
Сизлар борки, озод, тинч Ўзбекистон!

Қанча таъриф этмай саёз кўринур,
Минг таъзим айлагум, лек оз кўринур,
Тинчлик даҳр ичра тенгсиз кўҳинур!
Тинчлик посбонлари, бўлингиз омон,
Сизлар борки, озод, тинч Ўзбекистон!

САОДАТ ФАСЛИ

Магарким, уйинг тинч, ватанинг тинчдир,
Соф, осуда эрса кўнгил — севинчдир,
Нурсиз ҳаёт бўлмас, меҳр — илинждир,
Дилни айро тутманг муруватлардан!

Дунё мұхаббатдан яралган асли,
Мұхаббат — гул фасли, саодат фасли!
Эй сиз, Моҳларойдек маҳвашлар насли,
Асранг авлодингиз залолатлардан!

Султонларинг суйиб, ардоқлар ҳарчанд,
Аёл, бошинг тутгил тоғлардай баланд!
Ниҳолинг бермасин десанг агар панд,
Огоҳ яша хавфу хиёнатлардан.

Аёл борки, дунё мангу, бардавом,
Аёл Ватан янглиғ муқаддас калом,
Аёл борки, яшар миллат деган ном,
Юрт учун кечгувчи ҳаловатлардан.

Юртбошимнинг сенга ишончи улуғ,
Иймон сўзи аёл қалбидаги туғ!
Маърифат ўчогин бағридаги чўғ —
Фарзандларинг эрур шаҳодатлардан!

Бир болага етти қўшни онадир,
Фарзандсиз уй ғариб, бир ғамхонадир,
Қариси бор уйдан ёғду ёғадир,
Наслинг яралмишдир саховатлардан.

Ватан остоңадан бошланар асли,
Бугун эрк фаслидир, хуррият фасли,
Оила ватанга остоңа мисли,
Остоңа улуғдир самовотлардан!

Шижаатли диллар билмагай завол,
Халқым сўзларимни олмасми малол,
Ашъорим сўнгига берсам гар савол:
Севгим санаарми чин муҳаббатлардан?

ДУНЁ БУ...

Замонлар ўзгарар, давронлар ўтар,
Қалбларни ўртаган армонлар ўтар,
Сафилу сафо дил инсонлар ўтар,
Фақат сўз абадий қолар дунё бу...

Кимдир боғ яратгай — дилларга малҳам,
Кимнингдир қадамин гарди тўкар ғам,
Серёғду фалакнинг булутлари нам —
Ер-кўкни йиглатиб, қонар дунё бу...

Охуларнинг маъсум кўзларида ёш,
Кумурсқалар йўлин ёритар қуёш,
Бегуноҳ оққушлар кўтаролмас бош —
Берган зийнатидан тонар дунё бу...

Гўзалдир, оламнинг Ойлари гўзал,
Ишвакор Гуллари, сойлари гўзал,
Маст этар хушнаво найлари, гўзал
Жилваси жонларни олар дунё бу...

Номардлар қилмиши дилни доғлайды:
Манфаат миннатнинг тилин ёғлади,
Чумчукқа дон берсанг, зорға ёқмайди,
Ҳасадлар ўт бўлиб ёнар дунё бу...

Ўтингим: байтларим ботмасин дилга,
Талх уммон ҳаёт бахш этолмас гулга,
Мусича дарс берса не тонг, булбулга,
Дилозорни қувиб, толар дунё бу,
Фақат Сўзни асраб қолар дунё бу...

ЭЪТИҚОД

Беҳудуд оламнинг бир нуқтасини
Бедор, беҳаловат этаётган ким?
Кундуз кўзин ёқиб, тун сийнасини
Шўр сув ила ювиб, кетаётган ким?

Ким у суюклисин вафо қошида
Ожиз, афтодаҳол кўрган жафокаш?
Ким у умрининг энг кўркам ёшида
Васлдин бегона кўнгли кул-оташ?

Қадр бозорида кезиб сазойи,
Муруват мезонин излаётган ким?
Серғавғо дунёнинг сермеҳр жойи
Кўйида кўкларни кўзлаётган ким?

Эътиқод каломин тиш-тирноги-ла
Жонида, қонида асраётган ким?
Оқибат нотайин гумон доғи-ла
Туҳмат ботқоғига неча ботган ким?

Құл тугул, ўй етмас ишқ мавзусида
Қалам бирла суҳбат қураётган ким?
Күкни титратгувчи сўз орзусида
Замин кўксига тиф ураётган ким?

Ер уза тортма ғам-алам наърасин,
Кўксига аёғинг қўйганинг камми?
Ҳаётбахш тупроғнинг илиқ сийнасин
Тарқ этсанг, кўк ватан бўлур эканми?

Беҳудуд оламнинг бир нуқтасини
Бедор, беҳаловат этаверма кўп,
Жажжи дилгинангнинг мунгли сасини
Ватан юрагига тутаверма кўп!..

БАҲОР

Баҳор!
Қалбим сенингдек соғдир, ишон!
Шаббодангдек ҳисларим бедор,
беозор
осмонингдан юксакда ишқим яшар,
тупроғнингниң остида юрагим бор...

Баҳор!
Қиши зарбига этмайин парво,
мағрур, мардонавор енгасан уни,
менинг муз қалблардан озурда дилим —
Риёлар гулханин кукуни!..

Баҳор!
Ўргат менга оҳиста,

кулиб,
қаро ерга алвон лиbos бичмоқни,
нозик ниҳолларинг савалаган сел
сувларин меҳр ила ичмоқни!..

Баҳор!
Сен йилдан-йил яшнайвер, эркам;
Мен – очилмай сўлган гулнинг
дарбадар,
сенга ўхшолмаган байтларига ҳам
ҳаёт бахш этиб тур ҳар сафар!?..

ҚУЁШЛИ КУНЛАРИМ

Қуёшли кунларни соғиндим,
соғиндим, юлдузли самони!..
Қиши бўйи гувоҳим –
Оймомо
қошида қақшади бу жоним...

... Қуёшли кунлар ҳам келдилар,
тўлдилар юлдузлар самога,
баҳорнинг серташвиш кунлари
дилим ёр этди бевафога...

Қаноат отига ўлтириб,
оймомо қошига учдим мен,
ҳаёт, бу не синовким,
ишонч
тоғидан йиқилиб тушдим мен?..

... Ёз ўтди, куз ўтди, қиши ўтди,
күкламга етарман эрта-кеч?
Бу бошдин анчайин иш ўтди,
минг излаб топмадим бир юпанч...

Қүёшли кунлар-ку қайтажак,
тарқ этса гар түйғу қайтмагай,
түлса ой, ҳилол юз күргазар,
сүнса лек ишқ – семурғ қайтмагай!?

Серкуёш кунларим,
алвидо,
алвидо, серёғду самолар!..
Яшарман-ку...
Сизга ошино
Бўлмоққа қилолмам даъволар!?

ХАЁЛИЙ ВИСОЛ

Яна ҳижрон доғи кўксим тифламиш,
Дил шўрлик беланмиш тупроққа яна,
Маъсум юрак ўксисб-ўксисб йигламиш –
Қайғу ғолибона қилмиш тантана.

Кўнгил яна олис Самони кўзлар,
Қайса руҳим ҳамон ор қошида лол.
Равон кўз ёшлару соғинчли сўзлар
Мадҳияси мудом хаёлий висол...

Сафо қучоғингга етурман бир кун,
Эй олис Осмон, эй олий Тилак!

Бағримдаги харсанғ тошларни куқун
Айласа, не ажаб, самовий юрак!..

Тұнлар тушларимда меҳринг суратин
Чизгум – қалб девори үйма нақшинкор.
Үйилған күксимга етмас сира тин –
Кутаман, ҳар ёруғ тонгни умидвор...

Лек, алдамчи тонглар бир-бир хүшлашиб,
Мозий денгизига сокин чўқмоқда.
Дарё кўнгил эса ўзандан тошиб,
Субҳи дийдор учун фифон чекмоқда...

Ҳаё тожин кийган мутеъ бошимни
Тилло остоңангга қўйсам, дафъатан,
Киборинг сўндиrsa гар Қуёшимни –
Фарзанд доғида зор йиғлагай Ватан!..

ВАФО

Бунчалар бепарво бўлмангиз,
Бу юрак Сизни деб яшайди!..
Не ғамким, пайваста ришталар
Тугуни кўнгилни ғаштайди...

Бунчалар бепарво бўлмангиз:
Дил қушим Сиз томон шайланур,
Ишқ – висол боғига қўнолмай,
Тиконлар устида айланур.

Бунчалар бепарво бўлмангиз,
Кўнгилда Сиз – биру дунё – бир!

Вале қалб бечора жисмимнинг
Аҳди-чун ўлмоққа ҳам қодир...

Шунчалар бепарво бўлдингиз –
Кун сайин кетмоқда мажолим.
Азизим, билингки, ногаҳон
Йиқилсам, Сизнингдир заволим...

ОРЗУ

Мен боримдан кечмоқчи бўлдим,
Кўзингда ишқ учқунин кўриб.
Севдим, деган титроқ лабингу
Бор вужудингда жунун кўриб.

Диллар аро йўқ масофани
Осмону ер, кун ва тун кўриб,
Ўзим отдим тийрагоҳларга
Алиф қаддим долу нун кўриб...

Виқорингдан чўқдилар тоғлар,
Фариб дилда чунон хун кўриб,
Чекди фарёд ҳис-туйғуларим,
Кулди, э воҳ, даҳри дун кўриб.

Суйган эдим ўксик дилингни,
Чекингандим сўнг бутун кўриб,
Бедорлигинг чун кўз ёшларим
Тошдилар то Бесутун, кўриб...

Софлигимдан кечмоқчи эдим,
Атрофингни сертутун кўриб,

Олов янглиғ норизо руҳим
Этди орзум кул — куқун, кўриб...

Мен боримдан кеча олмадим,
Жондин иймонни устун кўриб...

ЭШИТДИМКИ...

Эшитдимки: висол иштиёқида
Уйқу келмаганиши қароғингизга...
Меҳр деб аталмиши чашми зилолни
Излаб борган эдим гулбоғингизга...

Таъриф айлаб дилим, самимий калом
Сўзлаган эмишсиз ҳамроҳингизга,
Тарки хоб қошида ҳижобланган ор
Сабаб чорлолмабсиз даргоҳингизга...

Оловранг ишқ расмин кўрдим сертуйғу,
Термулиб сермаъно нигоҳингизга,
Замину фалак тун — кавкабистонда
Ўтдилар хуфиёна гувоҳингизга!

Дардимни қўшардим, қалбим тўшардим,
Чин малҳам бўларди қалб оҳингизга —
Беаёв рашк ўтин балоси ёмон,
Етмасми дилдаги доғ моҳингизга?

Жафолар айласам, риё айласам,
Вафодор, муштипар салоҳингизга,
Оқибат надомат фаслига етгач,
Тўлмасми пайконлар садоғингизга?..

Эшитдиму васлим иштиёқинда
Үйқу келмаганин қароғингизга,
Бенажот икки ўт аролигинда
Айландим айбдор адогингизга...

ДИЛ АЛАМДА...

Дил аламда – Сизни Гулдин сўроғлаб,
Ўртанур, сочи сумбулдин сўроғлаб.

Дилда қайғуки Ойдандир ўқинчи,
Чарзабон, қоши ёйдандир ўқинчи.

Ёнгаю дил, саболарда ҳаловат,
Бевафо дилраболарда ҳаловат.

Куйгаю дил, тофу тошлар беписанд,
Тош кўнгулли паривашлар беписанд.

Равзаи фоний диёрин Гуллари –
Охират озори – тош кўнгуллари.

Дилда мангудир садоқат қаломи,
Лек, висол айёмининг йўқ нишони...

Дил тубинда талх оғу – ҳажр эрур,
Мўмин аҳлига наҳот шул ажр эрур?..

Дилда ғам бисёр, вале шукр айламиш,
Куфр эли чун телба, деб зикр айламиш.

Дил аламда – Сизни Гулдин қизғониб,
Тўлғонур, сочи сумбулдин қизғониб.

Дил, бўл огоҳ, бу алам ибтидоси,
Эҳ, қачон бўлғон-ки, Ишқнинг адоси?!

Дил ёнар, дил кул бўлур охир наҳот?
Дил ёнар, дил, чора топ, оқил ҳаёт!

Токи ёрин сарви Гулдин сўрмасин,
Сочи сумбул – тош кўнгулдин сўрмасин!..

МЕХР

Тош шаҳрида кўзгинамнинг ёшлари қолди,
Тошкўнгул ёр фироғидан дилгинам толди –
Йўлларига муҳаббатим пойандоз этсам,
Дилда ёнган ишқ ўрнига ғам-алам солди...

Ҳолсизландим, йиғламоққа етди мадорим,
Дардли-дардли куйламоққа етди мадорим,
Унсизгина чекиндиму ортимга, фақат
Ўзни ерга тенгламоққа етди мадорим...

Андижоним, нетай, анда жонгинам қолди,
Зору ночор Тош элинда ҳоридим, толдим.
Бағрингдаги бежон қизинг жонини энди
Ўзинг Тошнинг тош ўғлидан қайтариб олгин!

Қайга кетсан ҳар гал мени интизор кутган,
Онам ўзинг – менга йўғу борини тутган.
Меҳринг тафти бирла тинган кўзимнинг ёши
Тўкилмасин, десанг маҳкам қўлимдан тутгин!

Токи ўзга элда сарсон кезмасин дилим,
Майли хору гадо бўлай бағрингда, элим,
Равза боғин гулзоридан тилаб олганим –
Беқадрлик кўчасинда сўлмасин гулим.

Андижон, Тош йўлларинда дилгинам толди,
Фигонимдан азим тоғлар довдираб қолди,
Сокингинам – Норин оғир тўлғаниб, нолон,
Аччиқ ва талх кўз ёшимни бағрига олди.

Андижоним, нетай, анда жонгинам қолди?..

ГУЛ ЁШИМ

Гул ёшимни йўқотдим, аммо
Кўз ёшимни йўқотганим йўқ,
Ўт нигоҳим сўнди-ю, сафо
Қалбим мудом ёниб турган чўғ.

Ишончимни йўқотди дунё,
Ишқим vale садоқатга дўст,
Қувончим йўқ, муз қотдим гўё,
Юраккинам тўла қасос – ўч.

Гулзоримни йўқотдим, рўё
Бўлди гўзал сайдроҳларим.
Мадоримни йўқотдим, риё
Зарбидан кўп доду оҳларим.

Сардоримни йўқотдим – зебо
Суйиб, авраб бандилар этди.
«Қароримни йўқотдим», деб-о
Қалбим тифсиз сўйиблап кетли

Соф ишқимни йүқотдим, даво
Топилгайми рашк дардига?
Сиришкимни йүқотдим, равон
Оқиб кетди ернинг қаърига...

Гул ёшимни йүқотдим, аммо
Бардошимни йүқотганим йўқ.
Сар – бошимни йүқотди само,
Куёшимни йүқотгани йўқ...

* * *

Кутаман...

Изламасанг манам сани изламарам...
Излаб-излаб чарчаган дил ичра алам
Бошим мағрур айлаганки тоғларданам –
Изламасанг, энди манам изламарам!..

Кутаман...

Кунлар келур, бевафоинг ташлаб кетур,
Осуда, тинч осмонингни ғашлаб кетур...
Кўзларимни гарчи соғинч ёшлаб кетур,
Изламасанг, аммо манам изламарам...

Кутаман...

Мұҳаббатим яқтолигин англағайсан,
Сабо элтса, ашъорларим тинглагайсан,
Ки сатримда яшамоғинг билмагайсан!..
Изламасанг, билки, манам изламарам,
Гарчи битмас тоабад дил ичра ярам...

БҮЛМАСА...

Хуршида бўлмаса оламда
Ер юзи чароғон бўларми?
Хуршида йиғласа аламдан
Тўлмаган кўнгиллар тўларми?

Хуршида куйласа юракдан
Қилгайми само акс садолар?
«Хуршида, ёзганинг кимга ҳам
Керак», деб, учиргай саболар!..

Хуршида кулмаса, куларлар
Бетуйғу – беишқ дилраболар.
Хуршида кимлигин биларлар
Энг ҳазин, энг мунгли наволар.

Хуршида, Хуршида, сен жуда
Ожизсан, ожиз бу жаҳонлар...
Суйганинг – куйганинг бекадр –
Даҳр аро кўп Хуршидахонлар!..

* * *

Дейдиларки: кимга очилгай дилингнинг дарчаси?
Бул савол тийғи била бағрим тилурлар барчаси –
Дардима минг дард кўшурлар гоҳ субҳ, гоҳ кечаси,
Ул Қуёш ҳажринда кул бўлди кўнгул гулғунчаси...
Ложарам дил сенда-ю, эрмас маним баҳт парчаси,
Лоақал умринг баҳорин лаҳзаси – бир ончаси...
Айб эрур гарчанд, сўзинг назмим ниҳон дебочаси!..

* * *

Кирсам бу кун боғимизга,
Гул-чечаклар эгибдур бош,
Маъюс қушлар хонишиндан
Капалаклар кўзинда ёш.

Сирли булоқ сувлариндан
Тўйдим аламлар таъмини.
Шаббодалар қулогимга
Сўйлаб ўтди ишқ ғамини...

Териб хомуш чечаклардан
Иzlарингни безатдим, ёр.
Тиниқ осмон аро сузган
Булутлардан ўкинчим бор.

Нетай, ҳолинг сўролмадим
Юзинг ўпган саболардан.
Юрак унсиз хабар кутгай
Мудом мунгли наволардан...

Тунги ёмғир шиддатидин
Дараҳтларнинг япроги нам,
Я... унган майсаларнинг
Қаддин эгур тонгги шабнам.

Қароғимда соғинч ёши –
Йўлларингга қаролмайман.
Кечир, ҳолинг сўраб асло
Хузурингга боролмайман...

* * *

Софинчим бағрингга олгин, оқ қоғоз!
Чак-чак томчи бўлиб чертса деворинг.
Ором кечалари бу маҳзун овоз
Безовта этса ҳам ёпма узоринг.

Алвонранг бу ҳисга паноҳ бер, қоғоз,
Даргоҳингга сиғур ҳатто-ки минг йил.
Хаста кўнгул аро фурсат эрур оз —
Йўқса шу кеч ани кул этгуси, кул!..

ЁЛҒИЗЛИК

Мен ёлғиз яшайман, яшайман танҳо —
Эгмайин ҳеч кимга ҳам бошгинамни...
Кўйинг, кўп илтифот айламанг, сиз ҳам
Бир кун тўкасиз-да, кўз ёшгинамни?..

Мен ғамгин яшайман — яшайман маъюс,
Гирён этар армон қулиб тутган май,
Баҳт қуйин авжини билмасман, аммо
Дил ҳазин қўшиқлар куйлади тинмай...

Софиниб яшайман — яшайман интиқ —
Мардона юраклар айтсин қасида,
Яшайман нурафшон тунларни кутиб,
Маккора кечалар исканжасида...

Қалбларга сочилар меҳр — дурларим,
Озорлар берар ёр дудоқлари-ла,

Юракка санчилган найзалар зангин
Күзларим ювар соф булоқлари-ла.

Аламдан қаҳрга түлар дунёлар,
Ҳавони булғайди сўзлар тўзони –
Бесуяқ забони эркли битта кас
Қилмиши йиглатар еру самони...

Аллоҳга айтаман шукrona, лекин
Номардлар ошига шерик қилмасин,
Беорга ҳамхона бўлгандан кўра
Чилла ўтиromoқ бас ўқиб чил Ёсин!..

Умидвор яшайман, яшайман нолон,
Излаб сабр тубин олтинларини –
Менга қурган дорин остида кўрсам
Қалбимнинг бешарм қотилларини!..

Эгмайин ҳеч кимга хам бошгинамни,
Мен ёлғиз яшайман,
Яшайман танҳо!..

БУЛБУЛ

Кўй-э, булбул, чаҳ-чаҳингни,
Сирим элга сочар бўлсанг.
Кўзим бойлаб – афсун айлаб,
Бағрим чўкиб қочар бўлсанг.

Қўнма кўнгул бўстонига,
Бесўроқ гул кучар бўлсанг.
Тўкиб гулбаргидин атлас,
Андин кафандар бичар бўлсанг.

Отма жисминг қучоғимга,
Фам булоғин очар бўлсанг.
Икки кафтиңг бирла юрак
Қонин сиқиб, ичар бўлсанг.

Сан-эй, булбул, самоларда
Ғолибу ҳур учар бўлсанг,
Туфроқдадур кўксим маним,
Лабздин воз кечар бўлсанг...

... Майли, булбул, сайра, қалбим
Қаҳридин сал чўчирир бўлсанг,
Ҳазин хониш қилиб, дийдам
Наҳридин сув ичар бўлсанг.

Шошма, сўнгги сўрорим бор:
Дил равотин очар бўлсанг,
Вафо сасин тинглагин, гар
Ишқ аҳлига сочар бўлсанг.

«ВАФОДОРЛАР»

Бир оз қилсам сабр келур баҳорлар,
Бедиллар кўксин-да забт этур орлар...
Кулмасин қалбима ошиқи зорлар —
Тарки ишқ этгани рост «вафодорлар».

Сабр этсам, Офтобга қайтажак нурлар
Тафтидан тагин кўз очурлар гуллар.
Топилур ғофиллар йўқотган йўллар,
Васл уйин лек тополмас «вафодорлар».

Сабр этсам, янги Ой бир күн тўлиб, маҳв
Бўлган чоғ Шамснинг кўксин безар шавқ,
Ҳожат не, қудратин айламасман шарҳ —
Сўқирни ҳам этгай халос, «вафодорлар».

Гарчанд фано олий бир имтиҳондир,
Муҳаббат ўтида майли, Ҳақ, ёндири!
Кўнгил кушандаси шубҳа-гумондир:
Туманларда кезар маст «вафодорлар».

Наилож даҳр аро дажжол хиёнат —
Аждодлардан мерос энг бад омонат.
Сийласа беорни ҳамки саодат,
Риёни тутмасин дўст, «вафодорлар».

Забун жисму жоннинг юксак ғурурин —
Дилдан ёғиб турган садоқат нурина
Айрилиқ онлари келмасдан бурун
Кўймасин тупроқдан паст, «вафодорлар».

Каттами, кичикми гуноҳингизни
Кечар, тинглаб Аллоҳ дод-оҳингизни;
Ризо этолмай жуфт-салоҳингизни,
Борсангиз Ҳақ кечирмас, «вафодорлар!»

ОЗОР

Ҳозир васлингизга етсайдим, Она,
Тонггача юракда сабр етмайди...
Борсам, бағрингиздан топгум бошпана,
Аммо бугун келган озор кетмайди...

Асло күрмагайсиз күзимда намлар,
Күзёшга арзимас қаломлар майда!..
Тұксам ҳасратларим, кетар-ку ғамлар,
Аммо бугун келган озор кетмайди.

Қадр-қиммат танқис, күнгиллар хаста,
Бу ёқда лабзи чин жұмардлар қайда?..
Күёш ҳам боқмасдан кетади аста,
Аммо бугун келган озор кетмайди.

Хиссиз юраклардан ишқ топмоқ маҳол,
Дарду оғанрабо мужассам найда,
Зулмкор гумонлар кетар эҳтимол,
Аммо бугун келган озор кетмайди.

Күнгил хоҳишиңга қул, хоҳишиннің мулки,
Хиёнатға вафо бекор, бефойда...
Баднафс куфр үйин тарк этар балки,
Аммо бугун келган озор кетмайди...

Онажон, бағрингиз иссиқки бирам,
Сизсиз музлар танам ҳар он, ҳар жойда...
Бир күн кетар мангу ою офтоб ҳам,
Аммо бугун келган озор кетмайди...

ОНАЖОН

Софинч ҳисси ва мунглиғ
Дилим айтар, Онажон,
Мехрингиз нури янглиғ
Хотиримда чароғон —
Орзулар күкида сайр
Айлаган онларға хайр!..

Қаноат тобеси – дил
Эшик очар, Онажон,
Қалбимнинг энг мусаффо
Туйгуларини қурбон
Этиб, бегоналарга –
Суйиб оввораларга...

Байтул ҳазон кўнглима
Ёғду сочар, Онажон,
Қуёш тафтидан ўтлуғ,
Қамар сиймосидан пок
Чеҳрангиз, нурмаконим,
Кўкси дурларга коним.

Наҳри Норин юзимнинг
Шўрин ювар, Онажон.
Нигоҳингиз ғамимни
Дилдан қувар, Онажон...
Бажармас юрак фарзин,
Уқмас кўникоқ дарсин,
Йўлимга сочар арзин –
Йиқилгайман, Онажон!..
Пойингизга хазондек
Тўкилгайман, Онажон!..

ПАНОХ

Не нафким, бедорхоб байт битурсиз, дер,
Ором ёр бўлмағай, гар ёзмасам шеър,
Кўним йўқ жисмима, ё фалак, ё ер –
Шояд, кўнгил юкин олсалар, ё Раб!

Ёзсам, чекингай мунг, дейману, гумроҳ —
Армон ва ҳижрон мунг мулкига ҳамроҳ,
Кезгайлар садоқат гулбоғида... Оҳ!..
Кошки, пайҳон айлаб толсалар, ё Раб!

Неча мезон, неча фасллар, ойлар
Жолаларин дийдам шашқатор айлар,
Қофоз ашк шодасин кўксига жойлар —
Зора, зорима кўз солсалар, ё Раб!

Ишонч қасрига ўт ёқса иштибоҳ —
Топгум шеър бағридан кўнглима паноҳ!
Умр илдизига тега урса, чоҳ
Тубига чўккай бир кун алар, ё Раб!

ЙЎЛДАМАН...

Йўлдаман: кўзимга кўринмас дунё,
Кетяпман, дилимни йўлингга ташлаб.
Қамарим эринчоқ нурлари рўё,
Шамсим ётар уфқдан кўтартмай бошлар.

Сийратим ситамкор сийратинг тилар,
Гирёна юрагим ситилар чок-чок.
Дил торим арралаб, ўзни аллалаб,
Сен ором оляпсан сокин айни чоқ.

Умрбод умидвор умрим узилар,
Дилимга соялар солаверсанг, ёр,
Изингдаман, воқиф нигоҳлар, кўзлар
Васлингга интизор васлимни кўзлар.

Номус кучи ахир ўлимдан оғир,
Мусоғир — бир сагир, бир кўнгли яrim.

Хажр уйи қабрдан минг бор қорадир,
Сарсонликда қолди сағир кунларим.

Ойдин орзуларга ошно оқшомим —
Ваъдаи висолинг — ишқи икроринг!..
... Лабз остонасин ортида беҳис,
Бесўзгина жавоб: кибру инкоринг...

Тун пардасин тусар: кўрмасин дунё
Дарди сиртга чиқмас Хуршид юзини!..
Нетай, башафқатим, меҳрибонларнинг
Писанд этмаса дил мингу юзини...

Фақат сен, деб юрак ёнса, нетайин,
Хажринг хароб этса, хор этса нетай?
У ёнда бир гулу бунда бир гулинг
Йўлимга таъқиби хор экса, нетай?

Садақа тилайми алардин ва ё:
«Бир лаҳза унугтин гумон-гинангни,
Сенга борлигимни берайин, ағёр,
Бир бор ҳидлаб олай хушбўйгинангни!?..»

Умидсиз, ушалмас умидим ҳақи
Умидбахш ваъдалар айлама туҳфа.
Менинг маъсума, зор юраккинамни
Баским, беқадрлик қилмасин хафа!..

... Саргардон сар-пойим топсалар завол,
Сўлиб қолса кўксимда ишқ чечаги,
Олиб кетсан ҳижронингни қучоқлаб,
Жаннатлардан васлинг излар юрагим.

ТОҒ ЙҮЛИ...

Тамшанар забоним — ҳамиша ташна,
Қониб сув ичмаган йилларим қақшар.

Тоғ йүли...

Қизчалар узатар лола,
Күзларимдан томар лоларанг жола...

Кетяпман, эргашар руҳ — күнгил нолиб,
Кетяпсан сен жуда олисда қолиб...

Тоғлар, дардингизга дардим күшингу
Бўлингиз янада улканроқ,
Оғир!..

Ваъда отлиғ енгил — бебизоатни,
Армонлар дояси — ҳажри фурқатни
Мулзам этсин вазмин, мағрурлигингиш,
Ўргатинг аларга раҳму рифъатни.

Лолалар — нолалар — тоғ ашки — жола,
Лоларанг юраклар — хаста дил — вола!..

* * *

Руҳим чўкиб кетди-я,
Қадрсизлик баҳрига,
Бошим эгиб қайтдим-а
Бағри тош Кент шаҳридан.

Кўзларимнинг нурларин
Тош йўлларга тўқдим-а,

Ваъдаларин вафосин
Беролмаган дустим-а!..

Юрак ўқсиб кетди-ей
Васли толе ишқида.
Мискинларга жой қайда
Тош осмонин күшкіда?..

Орзу қучиб бир оқшом,
Бир кечада қон ютдим.
Хажр – тун гулханидан
Күёшдан паноҳ кутдим.

Багрим куйиб кетди-ей
Ағёрлар баҳт – ёридан,
Бедаволик яхшидир,
Висолсиз ишқ боридан.

Тошюраклар биларми,
Күнгил садпорасини?
Фанийлар кас санамас
Оlam овворасини!

... Кўнглим бузилиб кетди
Тошзабонлар заҳридан,
Мехрим узилиб кетди
Тош замонлар даҳридан.

Қолиб кетди оҳларим
Тошкўчалар бағрида –
Тупроғимни соғиндим, –
Бағри тош Кент шаҳрида.

САВОБ

Бир висол истадим, қуёшдай тафтли,
Баҳордай хушчирой, сабодай майин!..
Топмадим...

Бир умр юрак торларим
Унсиз чалиб ўтди айрилиқ куйин...

Бир хаёл истадим, самодай тоза,
Топдим...

Ниҳояси күринмас аммо,
Телба рұхим йиглаб, айласа нидо,
Устимдан қаҳқаҳа урди ер-само...

Қадди дол истадим — ўзимдек маҳзун,
Ўзимдек нимкүнгүл, ўзимдек фақир...
Топдиму, топғаним ишқ майин эмас,
Ҳижрон денгизидан сув тутди тахир.

Даҳри зол истадим — мозийга боқиб,
Дедим: керакмиди ҳижроний мерос?
Йўқ эса муҳаббат, йўқ эса вафо,
Нечун даркор ахир ўтли эҳтирос?!..

Бир висол топмайин, савол истадим,
Даҳри зол бағридан жавоб истадим...
Хуш овоз янградики: «Хуршидага
Фироқ дардин бериб, савоб истадим!»

Кұксимда күкарған ғам дарахтининг
Ҳар бир япроғида исмінг ёзиғлиқ.
Юрагимга тиғдек санчиләёттан
Шохларида зил-зил армон осиғлиқ.

Хазонга айланған япроқ юзидан
Бирма-бир исмінгни суғурап қалам,
Зулматга чүмганды беғубор қофоз,
Дайди ел мисоли изғиійди алам...

АЛАМ

Ичмоқ мумкин аламни қониб,
Құчмоқ мумкин армонни нолиб,
Ютмоқ мумкин юракка, дүстлар,
Ишқ шаробин ҳижронда ёниб!..

Мұхаббатнинг титроқ құллари
Күнглім жомин түкиб юборди,
Іzlарингдан ўпмоқчи әдім...
Ёр, лабларим – лабинг губори!..

Ичмоқ мумкин май – илинж – нажот!
Кутмоқ мумкин дүстдан ҳаловат,
Ютмоқ мумкин сирларни, бироқ,
Юрак бүлмас асло саломат!?..

Ҳаёт дарахтининг япроғи
Ташнаи зор сарғайиб, сүлди,

Нур ваъдасин айлаган юлдуз
Тийра туннинг устидан кулди...

Кетмоқ қерак унсиз бу тундан,
Чекинмоқдир руҳим одати!..
«Ранжимоқлик йўқ, жоним, Сендан!» –
Нотавон дил самимияти!..

... Тотли сұхбат тотларин туйдим,
Дудогингнинг ўтидан куйдим,
Шафқатингдан баҳраманд бўлиб,
Шафқат қилдим, суйилдим, сайдим!?

... Кел, дединг, баҳт чақнатди кўзим,
Бил, дединг, чин муҳаббатимдир,
Ишонаман, ишон, чин сўзим!..
... Кунинг иқрор, инкоринг – тундир...

... Ёқимлидир озорларинг ҳам,
Гарчанд ҳамон юрак гирёна,
Сен нафосат ичра яктосан,
Сен юрагим ичра ягона!..

Сен манимсан, муҳаббатимсан,
Сен заминсан, самовий нурсан,
Сенга борим берсам-да жимсан,
Сен жаннатсан, малаксан – ҳурсан!

Мен пойингга интизор тупроқ,
Мен – садоқат даштида ташна,
Мен чин ишқ-ла севаман, бироқ
Сен севасан кўзимни ёшлаб!?..

Битмоқ мүмкін аламдан ашъор,
Күтмоқ мүмкін васлингни йиллаб,
Үтмоқ мүмкін оламдан фақат
Сенга умр, омонлик тиляб?!..

ТУГИЛГАН КУН

Туғилсін түйғулар,
Туғилсін ҳислар,
Мусаффо — пок бўлсин ортдаги излар.
Эзгулик зиёси сочсин дур — сеҳр,
Қалблардан таралсін
Мұхаббат, меҳр!
Дунёга нур керак,
Оташ — қуёшга,
Инсонга не керак севгидан бошқа?
Сувсиз яшнарми гул,
Яшнарми ҳаёт?
Ишқсиз ахир қандай яшар одамзод?
Дарёлар түлқинсиз наҳрми,
Юрак
Тўлғониб, куймаса кимга ҳам керак?
Туғилсін оҳанглар,
Туғилсін оҳлар,
Диллари дардларга ошино моҳлар...
Қалбларга армонлар солсін майли ишқ,
Майли уммонларга айлансын сиришк.
Майли, девонавор висолсиз тунлар
Асрий орзуладарни этсін қуқунлар;
Эгилсін эгилмас,
Эрк билмас бошлар —

Күнгилга зулм этса сабру бардошлар!..
... Туғилса ишқ қабаб
Нафосат — назм,
Эңг улуг бахт асли
Шудир, азизим!

ОРАЗИНГ

Оразингни күрмоқ бўлмади насиб,
Имкон туғилмади бизга муносиб...
Кўп ўртади дилни сўзларинг жозиб,
Қарашлиари жонни олар жаллодим.

Араз-гиналарга асло йўқ ҳожат,
Гарчанд зоҳирим тинч, дил беҳаловат,
Иқори ишқ оғир ранжу малолат —
Замиримда пинҳон оҳу фарёдим.

Сирли нигоҳингда нури шаҳодат:
Ишқи садоқатми, рашки ҳарорат?
Дардинг дардим эрур, сехру синоат
Ўқлари мўлжалга аниқ сайёдим.

Ҳар ким дилга олов ёқолмас, аммо
Кулиб боқмас бизга серабр само —
Рақиблар, таъқиблар бисёр, бедаво,
Қўллари қисқа-ю, меҳри зиёдим.

Висолинг бир бора этгайми, насиб,
Фурсат туғилгайми, бизга муносиб?
Ва ё дилга фироқ чўгини босиб,
Ўтгаймизми армон бирла дунёдин?

* * *

Ҳолим ёмон деманг, ҳолим
минг бор маним ёмондир,
орзуларим бирён – ўжар
руҳим ҳажр томондир.
Таъқибу ор ўртамиизда
ҳадсиз баҳри уммондир,
алвон ҳисларни ҳис этмас
тошдийда бу замондир –
мулки олам беишқ ғариб,
бейлтифот мезбондир!..

СОЙ БҮЙИДА

Косонсойнинг бўйида матьюс
Хаёлингни қучди хаёлим,
Туйғуларим тошди сувлардек
Васлинг излаб, васли зилолим!..

Бир тупгина жийда тинглади,
Бир сой билди юрак дардимни.
Нажот сўрмоқ истади сендан
Юволмай сой кўнглим гардини...

Ҳамроҳларим кўп эди, юрак
Ўзни тамом санади ёлғиз...
Сувдек бисёр, сувдек соғ тилак –
Орзуларим сувдайин ожиз –

Манзилига етгунча неча
Тошлар ботар сафо бағрига,
Парвонадир, бедор – сернидо
Шошар чексиз ҳижрон баҳрига...

Мусаффодир Косон ҳавоси,
Тоғлари дур, сойлари зилол!..
Термулганча ўлтирибман жим,
Барча завқ-шавқ қалбимга малол —

Фақат васлинг излар юрагим,
Фақат хаёл берар тасалли...
Бенаво дил унсиз, умидсиз:
Висол тонги отгайми ҳали?..

Косонсойнинг бағрида ёлғиз
Ёздим ниҳон дил тафсири мни...
... Бохабар сой түлғонди маъюс,
Тинглади жим жийда сиримни...

ҚУШ

Ҳаётимга баҳор, руҳимга мадор,
Баётимга шарор олиб келган қуш!
Хонишларинг сеҳри оқшому саҳар
Бедор юрагимни айлади сархуш!..

Юсуф жамолини орзулаган дил
Зулайҳо хобини айларди хаёл,
Қайснинг аҳволидан ҳароба кўнгил
Ишқсизлик даштини этарди ишғол...
Баҳорий гулларин исин қизғониб,
Қалбим торларини созлолмаган ишқ,
Баётимда севинч сўзидан тониб,
Бахтнинг сарҳарфини ёзолмаган ишқ —

Семурғ қанотида сирли мактубин
Хазин дил боғима элтибди, наҳот?
Ойнинг ўн бешини тийра айлабон,
Ўн бешин мунааввар этибди, наҳот?!..

Толеимга беҳишт, қалбимга соғинч,
Дил лавҳимга севинч инъом этган қуш!
Дилингда маъсум бир ихтиёр, илинж –
Дардим олиб, ўзинг тортдингми хомуш,
Баётимга ҳаёт инъом этган қуш?!..

АЛВИДО

Алвидо, муҳаббат,
Алвидо, севги!..
Мен сенинг пойингта тиз чўқдим ожиз...
Сенга илтижолар қилдим боумид,
Қалбимни топширдим қатлингта ёвуз!..

Алвидо, гўзалим,
Беғубор оҳу!..
Сенга беихтиёр суюндим беҳол...
Тунларимни кундуз, аёзим баҳор
Айлаган илинжим – сен, дедим, ошкор!..

... Ассалом, изтироб,
Ассалом, ҳижрон,
Сенинг оёғингта қўймоқдаман бош...
Дилимда не хоҳиш –
Не истак, не сас!?..
Тингламайман!..
... Фақат ...кўзларимда ёш!...

Алвидо, бенажот, бежавоб туйғу!..

ИЗЛАДИМ

Мен дунёдан фақат меҳр изладим,
Дилга чин вафодан мухр изладим...
Меҳр излай-излай күксим музлади,
Үзимни сенлабон, ишқни сизладим...

... Мен дунёдан фақат жафолар топдим,
Алёр излаб, гирён наволар топдим,
Баҳорий беқарор саболар топдим –
Қалбимдан қаҳр – акс садолар топдим...

... Мен дунёдан шириң висол изладим,
Тоза ишқ изладим – зилол изладим,
Олов дудоқлардан куйганда лабим,
Самовий – сарҳадсиз хаёл изладим!..

... Мен дунёдан талхи уммонлар топдим,
Сайри боф истабон, сайҳонлар топдим,
Саргардонлар излаб, комронлар топдим!..
Қалбим қул айлатан хоқонлар топдим!..

Орзулар баҳридан армонлар топдим!?..

ЎТИНЧ

Мен Сизни тушундим –
Ҳаракатингиз – менга аён этди
Не дер дилингиз!?..
Мен розиман, фақат...
Фақат, азизим,
Қалбим билан қалтис ҳазиллашдингиз!

Гар Сизга балолар ёғдирди ишқим,
Гар Сизга малоллар келди севишим?..
Майли, мен розиманки,
Жабрдийда
Қалбимга санчингиз қалбингиз нишин –
Сиз мени тушунманг!..
Майли, тоабад
Васлингиз орзусин айлаб үтсін дил...
Майли,
Хазонларга құшилиб маҳзун,
Байтул аҳзонларни кезсин бу күнгил...

Майли,
Бераверинг озорми, ситам,
Мен – сабр элининг фуқаросига.
Минг соғинч, меҳр ила суртгум жабрингиз
Күзгинамнинг оқи ҳам қорасига...

Мен Сизни тушундим!?..
Фақат, ўтингим:
Бундай ҳазил қилманг ўзга қалбларга!..

* * *

Фақат кутиш, фақат қаноат,
Бу не ҳукм, бу не синоат?..
Етгай сабр, етмас ҳарорат,
Күттаролмам озорларингни;

(Чексиз алам, чексиз изтироб,
Ташна дилни қондирмас шароб)
Тонгим қаро, тунлар тарки хоб
Эттан ҳажр – мозорларингни.

Хислар бедор дилимни эзіб,
Жабринг ортар севишим сезиб!..
Айрилиқдан, армондан безиб,
Кезмоқдаман гулзорларингни.

Нұрсиз дунё, нұрсиз коинот,
Ишқсиз давом этмас-ку ҳаёт,
Ажабланма айласам фарёд,
Эшитмайин оқ-зорларингни!..

Дардсиз юрак – бесавдо юрак!
Дилга зармас, чин меҳр керак!
Нигоҳларинг бермоқда дарак –
Шарқ айлабон изҳорларингни!?..

СЕЗДИМ...

Сездим: күтдинг менинг кетиб қолишим?..
Кетдим, тингламайин күнглим нолишин –
Тун бўйи бетиним ашким хониши
Ҳўл этди бошимни қучган болишим...

Ёлғизлик истадим, истадим хилват,
Тиладим тонггача Аллоҳдан тоқат,
Суянчигим бўлди муз девор фақат,
Кўксимни ўт каби ёқдинг, муҳаббат!..

Истадинг, дил кечсин ишқидан гўё,
Истадинг, сув исчин ашкимдан рўё,
Истадинг нур афшон юзимни гўё,
Қопласин надомат доғи зим-зиё!?..

Еқут лабларингдан ранг сўрамасдим —
Гарчанд усиз ҳолим танг, сўрамасдим...
Сочсанг сар то қадам зар, қарамасдим!..
... Мен унсиз — забонсиз олурман қасдим!..

ЁСУМАН

Мен сиздан хафаман,
қаттиқ хафаман,
Хушбўй ифорлари
тансиқ ёсуман!
Аммо юрак қурғур
гоҳида ёмон
ўртаниб, интилар
васлингиз томон.

Тилингиз ишқингиз
яширсин, майли,
Кибр даҳридасиз —
замона зайди!..
Ҳажрингиз ўтида
ёқай дил майлин —
Гулингиз яшнатсин
кўнглингиз сайлин!?..

Сизга фурсат бергум,
вақт — муддат бергум,
дилдошингизга эрк,
саодат бергум —
давру давлат бергум,
синоат бергум,

аммо халал бермам,
қасамёд бергум!..
Охир пушаймондан
каромат бергум?!..

ФУРУР

Ҳажринг дилим ёққан заҳоти
Такрорлагай забоним отинг...
Фурур боғлаб күйган қанотим —
Боролмам ё унутслмайман.

Үртанаар дил, үртанаар нолам,
Беун, бесас түқилар жолам,
Тебранмоқса ожиздир қалам —
Ғамдан бўлак сўз тополмайман...

Кўнглингда не эрур гумондир,
Шубҳа маҳжул тиғдан ёмондир,
Ошкори ишқ фазли иймондир,
Дилинг сиррин тушунолмайман?..

Сабр ҳарамида зерикмам,
Севсанг севгум токи тирикман!..
Инкори ишқингга шерикман,
Ўзгага лек дил беролмайман!..

АФСУНГАР

Борингни берурсан ёринга,
Мен-чи, мен — ярайман коринга!..
На лутф, на ширин бир калом
Айтмоғлик келдими оринга?..

Топганинг – тиллодир, гуҳардир,
Эътибор, эҳтиром – зафардир!?.
Барчаси ҳадя дилдоринга!..
Менга-чи, тутганинг – заҳардир!..

Кўзимни боғлади афсунинг,
Юзимни доғлади афсунинг,
Бошимга балолар ёғдириб,
Севмоққа чоғлади афсунинг!?..

... Зиёнлар этмайин севдим-а,
Риёлар этмайин севдим-а,
Инсофдан, ҳаёдан тож кийиб,
Илтифот кутмайин севдим-а!..

... Топганим – кўзёш бениҳоят,
Ишқ қайда, қайдадир муҳаббат?..
Юракни садпора айлади
Оқибат нафрату надомат!..

Боримни бергандим, ишқ, дея,
Тўксам ҳам арзир сиришқ, дея,
Кўзимга тўтиё этгандим –
Бунчалар хушбўй бу мушк, дея!..

... Янглишdir дунёлар аслида,
Дунё бу – рўёлар, аслида,
Риёга кўнолмас гуурим,
Аёллик шаъни бор наслимда!..

Ишонмам минг оҳу зоринга,
Энди кор келмасман коринга!..
Ёлғонинг – фифонинг – жаҳонинг –
Борингни ҳадя эт ёринга!..

НАФРАТ

Нафратлангум, дейсану күзинг,
Жовдирайди у ёқ, бу ёққа...
Алдаяпсан ўзингни ўзинг,
Вужудингни ташлаб тузоққа!..

Нафратлангум, дейсану ногоҳ
Күнфириогин кутасан унинг.
Софингансан, күксинг тұла ох!
Лек ичингга ютасан унинг...

Үз-ўзингга сўзинг юракка
Бўлолмайди ҳозирча малҳам –
Сабр – унинг давоси якка,
Нафратдан ишқ топгуси барҳам!..

* * *

Бергил барча ситамларингни,
Ишқдан бунёд мотамларингни,
Қизғон майли, ҳотамларингни, .
Фақат бошим мутеъ этмагил!..

Айтгил севги эртагин, майли,
Қалбим ишқдан ўртагин, майли,
Узгин умид куртагин, майли,
Фақат бошим мутеъ этмагил!..

Санчса нишин кўксимга ақраб,
Кулсин ағёр баҳтидан яйраб,
Яро кўнгил ўксисин, ё Раб,
Фақат бошим мутеъ этмагил!..

Мажнунтоллар соchlарин силаб,
Кутай, майли, ишқ фаслин йиллаб,
Үтай мангу ёр vaslin тилаб,
Фақат бошим мутеъ этмагил!..

* * *

Үзим Тошкандаман, күнглим Андадир,
Дард бор улуғ — соғинч деган танда бир!..
Кундуз кулгу, тунда уйқу кандадир,
Нетай, азму ихтиёрим сандадир!..

Қўлим ҳар ишда-ю, күнглим сиришкда,
Хужраи ғамдаман, ағёр-чи кўшкда!..
Манимдек бир жафокаш борми ишқда —
Сенсиз гирён қалбим парокандадир.

Теграм тўла дўсту ёрлар — вафодор,
Эътиборим кутар йиллаб умидвор,
Нетай, жоним Анжонингга харидор,
Жисмим Тошканда-ю, жоним Андадир!..

* * *

Мен Сени йўқотишдан қўрқаман!
Қайта қурбонлик!?..
Йўқ, Сени йўқотишдан қўрқаман!
Энди ишқ топмоғлик машаққат!
Янги ҳис топмоғлик машаққат!
Ишқ!
Сени йўқотишдан қўрқаман!..

* * *

Мен Сени гулларга топширдим,
Беҳис кўнгулларга топширдим,
Ишқимни кулларга топширдим,
Сен мени кимларга топширдинг?..

Мен сенга тилло баҳт тиладим,
Вафодан тоҷу таҳт тиладим,
Рашқдан кўксимни тиғладим –
Йиғладим...
Йиғладим...
Йиғладим!..

Мен сени атадим эзгу, деб!
Баҳорий гулларга кўзгу, деб!
Сен мени бир ҳазонрезги, деб,
Топширдинг...
Йиғладим: севгум, деб!..

АФСУС

Афсус, Сизнинг асирангизман,
Афсус, Сиз, деб ўртанаар юрак!..
Ишқ, деб тўлиб-тошган денгизман,
Охир ишқ, деб жон берсам керак?..

Афсус, Сиздан кечолмас кўнгил,
Афсус, нурсиз сўнган юлдузман,
Афсус, пойингизда пайҳон гул –
Афсус, сувсиз сўлган нарғизман...

Афсус, Сизга бөрлиқ қувончим,
Бебош туйғы – жиловсиз ҳисман,
Сиздан ўзга йүқдир суянчим,
Афсус, Сизсиз мангу ёлғизман?!

* * *

Бир киши унутса, унутибди-да,
Бир киши рад этса, этибди, ахир,
Бир киши дилингни оғритаверса,
Бутун бир дунёни билмагил тахир!

Бир киши устингдан кулса мириқиб,
Бир киши кўксингга қадаса ханжар,
Дунёни айблаб, дунни унутиб,
Ўксима, мағрур тур!
Санчиса санчир!..

Бир киши ҳеч нега эмасдир қодир,
Дунёлар фонийдир, даврон ўткинчи!
Йиглама!
Кўз ёшинг садқаисардир,
Гарчанд бошинг эгик,
Ютгил ўкинчинг!..

Бир киши унутса унутсин, майли,
Балки бу Аллоҳдан имкон – иноят?..
Бир киши дилингни оғритаверса,
Сен ўзга дилларга айла шафоат!..

* * *

Ҳар лаҳза, ҳар соат, ҳар кун, ҳар кеча
Мен сени соғиниб, эслайвераман!..

Оҳларинг етмайди Узумзоргача,
Мен ҳам фарёдимни асрайвераман!..

Ҳар лаҳза, ҳар соат хаёл уммони
Гирдобида жисмим айлар чархпалак...
Бунча олов — ўтсан, кўнгил армони?..
Бунча сербулутсан, бераҳм фалак?

Ҳар лаҳза, ҳар соат соғинч дафтарим
Исмингни куз-кўзлаб дилим ёндирап,
Боқсам самоларга Сени ахтариб,
Юлдузлар ёғдуси кўзим тиндирап.

Бир лаҳза, бир соат, бир кун, бир кеча
Мени эслар бўлсанг, соғинар бўлсанг,
Розиман, ҳажрингда ўртансам қанча,
Бахтлиман, исмингни такрорлаб ўлсам!?..

ЁМФИР

Беором, беозор, беғубор ёмғир,
Кўнгил гардларини ювмоққа қодир —
Сен ширин хаёлдан айирган кеча
Дилим ёр айлади ҳисларга соҳир.

Беором, беозор сас ила ёмғир
Сен ва менинг ҳижрон куйимиз чалур,
Сен дунё ғамларин туҳфа этган тун
Кўнглимга илинжу умидлар солур!..

Беором, беозор, беғубор ёмғир,
Бемехрим кўксига мурувват ёғдир!..

Мен гурур төғидан йиқилмай туриб,
Сен уни киборлар юртида толдир!..

Беором, беозор, бегубор ёмғир,
Күнгил гардларини ювгилки, моҳир,
Мен дунё ишқидан воз кечай, токи,
У афсус наҳрида оҳ чексин оғир!..

СОФИНЧ

1

Софиндим, ҳисларим бедор, беқарор,
Софиндим, софинчдан юрак бемадор,
Кечиргил, азизим, кечиргил, магар
Безовта айласам гоҳ тун, гоҳ саҳар.

2

Софинч деган садодан зирқирайди юраклар,
Софинч кезган саҳрова ушалмагай тилаклар,
Софинч абри – самодан ёмғир элар злаклар!
Софинч куйин навода оғир чертар билаклар.

3

Хаста-беморингни ташлаб фироққа,
Сен кетиб боряпсан мендан йироққа...
Магар келгунингча жоним олса ишқ,
Кўзимни ёпгину, тўкмагил сиришк!..

Дедингки, дардингнинг давоси ўзим,
 Садоқат мулкининг гадоси ўзим!
 Муддао отига миндингу дединг:
 Ишқ фаслини бекарор сабоси ўзим!

Сенсиз менга ишқ деган сўз керакмас,
 Бофу чаман, куну кундуз керакмас.
 Лаҳза ором этолмагач бахшида —
 Тун керакмас, ойу юлдуз керакмас!..

* * *

Мен сени нурларга ўхшатдим,
 Беғубор кўрингач борлиғинг.
 Сен мени беаёв қақшатиб,
 Англатдинг дунёning торлигин.

Фусункор чаманзор қўйнида
 Кафтингга дунёмни тутқаздим,
 Сен-чи, ишқ булоғин бўйига
 Изтироб дарахтин ўтқаздинг.

Севгисиз ҳаёт йўқ дерлар-у,
 Жонни ҳам олғувчи ишқ экан.
 Сенга деб сақлаган дурларим
 Вазнидан юракда тоғ — улкан...

Ушбу кун қалбимда на бир тафт,
На севинч, на соғинч, эътибор —
Ташна ишқ гулларим сен тараф
Сувсираб боқмаслар умидвор.

Соф меҳр, соф туйғу-ҳисларим
Ишқ отлиғ маъвода хорлигин
Билдинг-у, минг рангда тусланиб,
Англатдинг беқарор ёрлигинг.

Мен сени нурларга ўхшатсам,
Зулматдан қўл чўздинг ботиниб.
Сен мени кимларга ўхшатдинг,
Эй, маъсум дилимнинг қотили?

МАВҲУМОТ

Сен на гулсан, сен на дурсан,
Сен на ёғду!
Сен — рўё!?
Сен на шодлик ва на қайғу,
На охир, на ибтидо!?

Сенда шафқат, сенда ҳайрат
Топилмас хуш фазилат,
Сенда жами сеҳру қудрат,
Жами зоҳирий зийнат.

Сен сабаб хор юраклардан
Чекингай ғам-аламлар.
Сен туфайли дилдан ситам,
Кўздан аrimас намлар...

Сен на булбул ва на зогсан,
Сен на висол, на ҳажр?..
Сен муаллақ манзилгоҳсан,
Сенга ер-кўк мунтазир...

Сенга ишқу ҳурматим, ҳам
Сенга қасду нафратим.
Сенга Ҳақдан етганда ғам,
Зикр этгайсан отим!..

ТАЪҚИБ

Менга нигоҳингни тикмоқقا, айт-чи,
Қандай ботингайсан, эй, бевафо ёр?
Унутдингми, ҳажринг чоҳидан нажот
Кутган қўлларимга санчганингни хор?

Зинҳор сен ҳақингда сурмасам хаёл,
Нечун тушларимда таъқиб этасан.
Умидсиз юракка ваъдаи висол
Айлаб, кўксимга гул тақиб кетасан...

О-оҳким, шум тақдир бир-биримизни
Гоҳ-гоҳ учраштирас синоат учун?
Шундай дам бешафқат нигоҳларингни
Менга қадайверма, сендан ўтинчим!

Етар, айролиқقا беролмайин дош,
Тупроқлар қаъридан излаганим жой!..
Етар, ҳижрон тифин юракка санчиб,
Беҳисларга беҳис очганим чирой...

Мәхру мұхаббатнинг серқүёш фаслин
Аёзли күнларга алмашиб ночор,
Етар, сабр отин пойида ожиз,
Вафо сүзларини этганим тақрор...

... Балки ҳажринг ўти ёқар танамни
Токи етгунича умрим поёнга?..
Аммо учраштиrsa ҳам Маҳшар тонги,
Нигоҳинг ташлама, ёр, мен томонга!..

* * *

Атрофға боқаман – ғарип бу дунё
Ичра ишқ гавҳарин излайвераман.
Кўнглим эзаверар телба бир савдо –
Васлинг илинжида бўзлайвераман.

Ногоҳ ғурур отлиғ бир хилқат келиб,
Равон йўлларимни бурав сўқмоққа.
Ноумид ҳисларим сенга интилиб,
Тинмай тутаверар мени сўроққа?!..

... Биламан, барчаси беҳуда, асло
Тубан қилмишингни кечиролмас дил?!..
Юрак ўртанади нафратдан, аммо
Сенсиз дайри дунга беролмам кўнгил...

Минг алам, дунёдан сен, дея ўтмоқ,
Гарчи билмасанг ҳам садоқат қадрин.
Гарчи олмасанг ҳам, гулларим тутмоқ –
Ўзга кўнгилларга сочолмай атрин...

* * *

Қара, дунёларга күёш ярашур,
Хижрон тунларига күз ёш ярашур...
Юраклар амрига қараш ярашур!
Кел, ярашиб олайлик, азизим,
Биз ҳам ярашамиз бир-бириңизга!..

... Биз-ку, ярашардик бир-бириңизга,
Қарамади замон тақдири бизга.
Гоҳ унинг, гоҳ бунинг таҳқири бизга
Тўсиқ бўлди...
Ҳамда азизим,
таслим бўлиб қолдик фуруриңизга!..

* * *

Айб фақат сендан ўтди,
гувоҳ бунга ер-само!
Ўзинг айтгил, йўқса, бир бор
айлаган бўлсан хато.
Фақат тоза меҳр бердим,
фақат бердим тоза ишқ,
фақат туннинг қарогига
ёздим назми дилрабо.

Ойу йиллар билар менинг
не кечганин кунларим,
бода, гуллар билар — менинг
ичиккан дилхунларим.
Чорлама ишқ, сайри боғинг

серилтифот, сержафо,
чалсанг ҳамки жүшқин наво,
чиқмас менинг унларим.

Йиллар үтар, хатоларни
англатгуси ниҳоят,
надоматнинг тунларида
тонг отгуси ниҳоят —
балки тағин кечирар дил,
балки кечирар юрак,
аммо, қайтиб келармикан
ўшал тоза муҳаббат!..

МУҲАББАТ

Дилни кўп қийнама, муҳаббат,
Жонимни ола қол, яхшиси.
Йўлингда хорлигим етмасми,
Қўй мени, эй кўнгил баҳшиси!

Висолдан ўзга бу оламда
Гарчи йўқ орому фарофат.
Майлига кечайин баридан,
Фақат бас, қийнама, муҳаббат!

Майлига сочимни супурги,
Кўнглимни пойандоз қила қол,
Ўтингчим: бу дардкаш юракни
Ўртамай, жонимни ола қол!

Қўй мендек ожизни, муҳаббат,
Таслимман, этмасман қасд-гина.
Беаёв жангингда бил, фақат
Беҳислар қилгайлар тантана!

* * *

Кўнгил таскин излаюр, кўнгил учун бир ҳол сўра,
Бўлолмас толе жаҳон, таскин — асл иқбол, сўра.

Кулолмас кундуз қуёш, ором беролмас ой кеча,
Беролмам дил ўзгага, балки берарман мол, сўра.

Хиёнатнинг кўксига тиф қадолмай ожиз юрак —
Садоқатдан кечолмасманки тик қаддим дол, сўра.

Ҳаёт бир-бир синов-чун ғам била дард инъом этур,
Вале шодлик мени бир йўқламайдир, баттол, сўра.

Сафолат бағрига ҳеч йўл етаклай олмас, vale
Сенингдек бир сафилнинг дастидан дил қаттол, сўра.

Басе, баҳт юлдузин минг излабон ишқ осмонидан,
Мудом топдинг надомат мулкидин истиқбол, сўра.

* * *

Не учун мен сенга ишондим,
Ишонмадинг нечун сен менга?
Хиёнатга дўст экансан-ку,
Диёнатим қолди беэга?

Дилим энди ҳиссиз ва дардсиз,
Ишқим қайтиб очолмас ғунча,
Дунё ишонч берса-да бекор,
Сен менга то ишонмагунча.

* * *

Билмам, хаёлингдан нелар кечмоқда,
Билмам, мента нима демоқ истайсан?
Аммо менинг сенга айтар сўзим бир:
Севаман!
(Сен ҳамон янги ҳисдайсан!)

Нигоҳларимизда ажиб маънолар,
Ҳислар жисмимизни тортар ишқ томон.
Афсус, тоглар каби ғууримиздан
Ошиб ўтолмайди улар ҳеч қачон!

ФОФИЛГА

1

Сен гулни ҳақорат қилмагил, эй дўст,
Кўнгилни ҳақорат қилмагил, эй дўст,
Мунча кўп чалмасанг хиёнат куйин,
Бас, етар, нақорат қилмагил, эй, дўст!

2

Дерлар: айтилган сўз – отилган ўқдир,
Суяксиз тилга кўп эрк берма, нодон.
Малаклар номингга лаънатлар ўқир,
Ҳар сўзнинг жавобин қайтарар жаҳон.

3

Сен ўрнингни юксаклардан излама,
Юксакликка ой ва қуёш муносиб!
Ерни сен деб, самоларни сизлама,
Охир бўлган жойинг тупроқдан насиб.

Мунча ёлғонларни хуш күрурсан, айт,
 Ёмби ёронларни туш күрурсан айт?
 Мен сенсиз қүёшга ҳамроҳ бўлмишам,
 Сен менсиз чоҳ сари кетмоқдасан, қайт!

* * *

Майли, туннинг қучоғидан
 тундан қаро гуллар келтири,
 (Каззоб дунё, ўчоғингга
 алвон рангли ашким селдир!)
 Майли ўлдир,
 хиёнатли қучоғингда мени ўлдир,
 Аммо асло аён этмай,
 олиб кетгум асроримни.

Майли, менинг гулзоримда
 сайрасин ёв булбуллари,
 Майли, мунгли осмонимда
 елсин ғолиб дулдулларинг;
 Майли, куйсин кўнгилларим,
 кулсин сенинг шўх дилларинг,
 Минг бор жабру жафо айла,
 алишмасман қароримни.

Мен жонимни бериб бўлдим –
 ишқ элида қабрларим,
 Агар ошкор этар бўлсам
 сенинг барча жабрларинг,
 Эшиитмоққа етмас бу ер,
 етмас само сабрлари! ..
 Ўлсам ўлгум,
 Вале ошкор этмам ҳоли абгоримни...

* * *

Мен дардимни сўйладим...
Шамол
Эшитди-ю, бедарак кетди...
Сенга етолмади юрагим,
Афсус, сиру арзларим етди...

Мен дардимни сўйладим...
Илинж
Излаб ишқнинг кўчаларидан...
Юпанч тополмади юрагим
Ошиқларнинг нечаларидан...

Мен дардимни сўйладим...
Дунё
Кулди тўйиб аборлигимга.
Хилвирайди ўксик юрагим,
Суянмоқни билолмай кимга?

Мен дардимни сўйладим...
Афсус
Олиб кетди шамол олисга...
Қолиб кетди ожиз юрагим
Алдовлардан тўлганча ҳисга...

* * *

Нурга чўмган севги сатрин тузмасман,
Серхазон ишқ бофин сира кезмасман...
Бағрим – қуёш, намхуш ҳаво эмасман,
Лек қуёшдай кулолмасман, дўстларим,
Оби дийдам тиёлмасман, дўстларим!..

Ошиқларим юрак розин тўқса ҳам,
Кўйимда минг дарду алам чекса ҳам,
Фурур тоғи пойимга тиз чўкса ҳам,
Қулфи дилим очилмагай, дўстларим,
Нури иймон сотилмагай, дўстларим!

Муҳаббатнинг йўллари тордир менга,
Севги оромгоҳи – озордир менга,
Неча Фарҳоду Мажнун зордир, нега
Кўринмайдир Вафо даштида Мажнун,
Хиёнат тоғида Фарҳод туну кун?..

Басе, савти наволарга ишонмам,
Ҳийлагар, шўх саболарга ишонмам,
Ҳажр ила бедаволарга ишонмам –
Хиёнатнинг хили серобдир бугун,
Садоқатнинг ҳоли харобдир бугун...

Даста-даста гулларим бор, асраган,
Хушкалом булбулларим бор, асраган,
Самовий соғ дилларим бор, асраган –
Қалбимга жо осмон қадар муҳаббат,
Сочай ер узра, то унсин оқибат!..

* * *

Сиздан ранжимоққа ҳаққим йўқ сира,
Гарчи ўртанса-да минг бора кўнгул!
Сизсиз туйғуларим ҳамон бокира,
Армон саҳросидан излармиди гул?..

Дерларким, ер юзин меҳру диёнат
Тарқ этиб, мангулик сари равона
Бўлса гар, яқиндир рўзи қиёмат –
Қолмаса яхшилар охир замона...

Сиздек соф кўнгуллар яшасин доим,
Замин юкларини ортиб елкага!
Шояд, олислагай қиёмат қойим –
Раҳматлар ёғилгай шунда ўлкага!..

Сиздан ранжимоққа ҳаққим йўқ сира,
Майли, ҳабиб бўлинг ҳабибингизга.
Мен пинҳон севгимни асрраб бокира,
Яратгандан толе тилайман Сизга!..

* * *

Келишга ваъдалар айлаб,
Вафолар қилмадинг, ёrim,
Жаҳонни тутди фарёдим,
Сенга лек етмади зорим.

Эдинг бир лутфима муштоқ,
Сенингдир борлиғим бу кун,
Ки сезмайсан, бутун олам
Ҳажрдин торлиғин бу кун.

Сиру асрорларим қисмат
Санга этганди шарҳ бир-бир,
Бу кун ғамларга гарқ қилган
Ўзингсан – дилни эзган сир...

Ситамлардан эдим безор,
Билардинг бу юрак ҳолин.
Фироқинг нахри гирдоби
Тамом танг қилди аҳволим...

Ҳукмрондир, бугун дилда
Аlam отлиғ қасоскор ҳис.
Видо сўзин этур такрор
Умид кўнгул аро танқис...

СЕН ФАҚАТ...

Сен фақат ширин хаёлсан,
Гулни маҳв этган шамолсан,
Соф муҳаббатга заволсан,
Сен фақат ширин хаёлсан!..

Сенда йўқ мардона кўнгил,
Парвариш истар ахир гул!..
Бунчалар ҳам бўлмасанг гўл?..
Бежавобу бесаволсан.

Ҳажр ила девона юрак,
Висолдан-чи, йўқдир дарак,
Қанчалар эдинг-а керак,
Бехабар ё бемалолсан?..

Во ажаб!
Лолу ҳайронман –
Бир сенга зору нолонман,
Бедавоман – бедармонман –
Тинч ҳаётимга малолсан!..
Сен фақат ширин хаёлсан!?..

ГУМОН

Ёлғизман, ёлғизим, юрагим ёлғиз...
Сен – шерюракдурсан, мен – ожиза қиз.
Софиндим, соғинчим, соғинчим – чексиз,
Афсус, қайтиб Сени күрмөгим гумон...

Мен Сендан на гуҳар, на дур сўрадим,
Висол хобгоҳида сабр сўрадим,
Ҳисларинг авайлаб, дилга ўрадим...
Афсус, қайтиб Сени күрмөгим гумон...

Менга керак эмас жаннатий гулзор,
Қалбинг гулларига бўлганман хумор,
Ойу юлдузлар ҳам эрур хабардор!..
Афсус, қайтиб Сени күрмөгим гумон...

Кўрқма, гулбогингга қадам қўймасман,
Гарчанд ўзга боғнинг гулин суймасман...
Э воҳ!
Дил куйга-ю, ўзим куймасман?!..
Афсус, қайтиб Сени күрмөгим гумон...

ХИЁНАТ

Қалбим шикастадур юзинг аксидан,
Бағритош зотларга соя солсанг-чи!..
Аёвсиз афсунгар нигоҳинг тифин
Рақибим кўксига санчиб олсанг-чи!..

Кўнглим эрур – тирик ғам мақбараси,
Чароғ тансиқ вайрон юракларимда...

Ҳамла қилсанг тағин,
Эй, бераҳм ёв,
Жонсиз таним ётгай йўлакларингда ...

Кўзимнинг шароби гар бўлса даркор,
Майли, гирён айлай ҳар он, ҳар соат.
Ягона ўтичим:
Лоақал бир бор
Менга қиё боқмай кет, эй Хиёнат!

* * *

Қадрима етгувчи бир ёр топилмас,
Ломакон жисмима диёр топилмас...
Дилозор дўстларим бағрида, э воҳ!
Топилгай ханжар-у, ор топилмас!

Нури моҳ изларам — паноҳ изларам,
Сайри боғ изларам, гулзор топилмас —
Муҳаббат мулкининг тупроғи аро
Вафодор изларам, зинҳор топилмас!..

Юлдузлар ёғдусин олис Коинот
Улашгай беминнат дил айвонига,
Минг аламки, Замин юзинда ҳатто,
Биргина соҳиби шарор топилмас...

Ёлғизлик кемирган қўнглим деворин
Кулатмоқ истаган ғанимларим мўл,
Ё фалак!
Йиқилмоқ истамам, ва лек
Қаддим тик тутмоқча мадор топилмас...

Ҳасаднинг кўксига оловлар ёқиб,
Ўзнию ўзгани кул айлаганлар,
Адашманг, кенг жаҳон ичра манимдек
Хастадил, аҳволи абгор топилмас!

Яйрамоқ истарам, кулмоқ истарам,
Куйламоқ истарам — алёр топилмас,
Мунаввар хаёллар мамлакатинда
Дардларим кўмгали мозор топилмас...

Кўнглима чин ҳабиб, чин ёр топилмас,
Жисмима бир муқийм диёр топилмас...

* * *

Қалбинг тўла гул экан!
Лек, не сабаб қўлимга
Тутдинг бир даста тикан?!..

Овозинг экан майин,
Ҳам сўзларинг пурмаъно —
Мафтун бўлдим кун сайин!..

Фуруринг бирам баланд
Эканки, фуруримни
Этди тупроқقا монанд...

Шарифинг гарчанд улуг!
Аммо тушунмас юрак —
Нечун гоҳ ваъданг қуруғ?

Бек экансан!
Во дариф!
Билмам не ҳис дилимда —
Рангим этмоғда сариф?..

ИЛИНЖ

Мен сизни соғиндим,
Дүсти азизим!
Юракни босганды ғаму қайғулар.
Айнан сизгагина бор айттар сүзим,
Хамда соғинч отлиғ илиқ түйғулар.

Дүстни эсламоқлик – күнгилга илинж,
Бошларга ташвишлар
Ёғилған чөглар
Дилга на жотбахшдир.
Худбин кишилар
Найзаси юракни ўймоқни хоҳлар!..

Уларда вафо йүқ,
Улар берәхм!
Заңарли илондек бағирни чақар;
Қадам товушидан келади ваҳмим,
Еш тұла күзларга жилмайиб боқар...

Улардан умид йүқ,
Үкінчлар мавжуд!
Ишончсиз ерларда сарсон кезар ишқ,
Бебошу түйғулар, боғлидир вужуд,
Оқаётган дилхун,
Эмасдир сиришк!..

Менда айб бисёр,
Сизда саховат –
Мехр ғашмингиздан ёғарп нур – зиё,
Яхши ном – эңг олий бахту саодат,
Сизни шундай Улуғ айласин Худо.

* * *

Тунда тундек тийра дилга
Илк баҳри нур сочолдинг сен.
Таҳаммул-ла ташна гулга
Ишқ булоғин очолдинг сен!..

Надоматким, вобаста гул
Ихтиёрин ниҳон этди,
Ёғдуларингга бўлди кул,
Вале этмай аён, кетди...

Тагин тундек қаро зулфинг
Насиб бўлғайму, билолмас...
Чашминг, қарофинг оҳ, кулфинг!..
Гул — банди, озод бўлолмас.

Бир дам саховатли ҳариф
Бўлдингу баҳш этдинг ҳаёт!
Наҳот, эй беназир шариф
Маҳшаргача эрурсан ёт?!

Жон олғувчи малак ташриф
Этса ҳам боғ кезмасмисан?
Гул — ғофил эрса, сен — ориф,
На дер кўнгил, сезмасмисан?

Чархи кажрафтор гулни гар
Элтмаса ул висолингга,
Йўлла малакдин хуш хабар —
Зори гуфтори болингга...

ГУНОХ

Мен борманми,
Йўқми,
Не наф оламга?
Керак бўлсам,
Керакдирман онамга.
Кулоқ солмай
Юракдаги ноламга
Тўғри қиласиз!

Оқаверсин
Кўздан дарё ёшларим,
Ёқаверсин
Дилимни дилдошларим,
Етмаса ҳам,
Етса ҳам бардошларим —
Гувоҳ бўласиз!

Кулинг, майли,
Кулмаса омадларим,
Сўранг, берай,
Асли бор баҳтим — ярим,
Лек тиламанг бевақт ўлим,
Дўстларим,
Гуноҳ қиласиз!

НАМ САТРЛАР

Қофоз қоралаган қалам ҳамкори
Сиёҳ эмас, қаро кўзим ёшидур.
Сатрлар — безовта руҳимнинг зори,
Кўксим эзаётган алам тошидур.

Туарлар сафлашиб,
Ожиз, безабон
Күнглим кашкулидан түкилган сўзлар.
Бошпана ахтариб қанчаси сарсон,
Ё қофоз, ё дилга сиғмайин бўзлар...

Сатрларга сизиб сўзлар қаъридан,
Ашким жилға бўлиб оқмиш бетўхтов.
Кимдир киприк ювар ўқир чоғида,
Мисралар намлигин сезмайди бирор...

Қофоз қоралаган қалам ҳамкори
Сиёҳ эмас, қаро кўзим ёшидур,
Деманг, сўз саралаш экан-да кори?!
Шеър — юрак озиғи, қалб қуёшидур!

ОНА ИСТАГИ

Бисёрбекка

Қайси йўл сенга баҳт эшигин очса
Кезгайман шу йўлда мисли девона.
Истагим: қалбингда қуёш акс этса
Ёндулар ёғилса заррин ҳар ёна!..

Кўнглим кишварида умид юлдузин
Порлатиб, роҳларим раҳшон айласант.
Юракнинг қонига уйқаш армоннинг
Бағрига тилларанг пайкон жойласант...

Пайваста дилларга қалбингдаги шамс
Айласа беадад меҳрдин нисор,
Куритса кўкарган риё томирин,
Сочса вафо нурин заминга Бисёр...

Ғам аҳлиниң маҳзун талъатларида
Шуълалар рақсидан чекинса қадар,
Фофилларниң мудроқ дил қатларидан
Узалса орзулар осмон қадар...

Ҳаётим сурори, кўксим ғурури –
Сен борсан, умримниң илдизи пойдор.
Пойингга тўшалсин саодат гули,
Севинчдан чехрамда чақнасин шарор!

Қайси йўл сенга баҳт эшигин очса,
Кезгайман шу йўлда далли девона.
Истагим: қалбингда қуёш акс этса,
Ёғдулар ёғилса заррин ҳар ёна.

* * *

Муқаммал бўлолмай дунё кўзи нам,
Умр синов эрса, Ҳақ – олий ҳакам.
Эзгулик қуёши кулган макондан
Қочгайдир залолат, чекингайдир ғам.

Токи дунё мавжуд, мавжуд одамзод,
Ислом нури этгай дилларни обод!
Эътиқод безатгай қалб маъвосини,
Мұхаббат-меҳрдан бунёддир ҳаёт.

ГУЛТОЖИХҮРОЗ

Жимжима гул афсар Гултожихүрөз!
Күзларим юзингга тушди-ю, бехос,
Тароватингга лол, мафтун юракда
Алвон гулларингдай ёнди эҳтирос...

Хазонгир боғимда балқиган қуёш!
Ўтинч сўзларимга қулоғингни ос:
Ишқим мезонида титраган дилим
Беқасам баргингга ўраб қўй бир оз!..

Кузнинг гул юзлиги – Гултожихүрөз,
Гулларингга дилдан боғладим ихлос,
Сен Аллоҳ санъатин – гулларин тожи,
Гултожихүрөзи,
Гултожихүрөз!

МАШЬАЛА

Машъала ёнса аҳд – шижаот ёнар,
Дилда зўр иштиёқ, матонат ёнар,
Машъала ёнса гар мардлар кўксида
Шон-шавкат шуури – жасорат ёнар.

Юракларда ёнган олов – машъала,
Марду майдон ичрасинов – машъала.
Кўкда ёнган қуёш зарраси мисол,
Замин узра сочар зиё машъала.

Дилга мардлик ўтин ёққан машъала,
Ўчмоқдасан, афсус қилмасмиз, яна
Қалбларни титратиб, зиё таратиб,
Ёнгайсан юракда қилиб тантана!

СИНГАН КҮЗА

(дугонам дил дафтаридан)

1

Үн олти йил ўтиб, асл қиёфанд
күзларим олдида бўлди намоён.
Бўйнимга тилла деб тақсан занжиринг
зангли кишан экан,
дилда зўр исён!

Үн олти йил бурун ясаган кўзанг
чил-чил синдириди ўз қўлинг ниҳоят...
Ямаш учун синик кўзани,
ҳатто
үн олти минг йил ҳам эрур кам муддат!..

Үн олти минг бора
үн олти минг ғам
зарбидан кўзангни чертди кўз ёшим...
Вужудингга меҳмон куфронада ҳислар
макри-ла кўр каби уриб ўз бошинг

Парчалаб ташладинг!..
Риё баҳрида кенг очиб қулочинг
үн олти минг йил
сузсанг-да бир томчи оби ҳаётни
топмасанг муқаррар, бандай гофил!?.

Сенга-да, менга-да тупроқдан охир
абадий жой берар сахий Она ер!..
Кўзангнинг ўн олти минглаб парчаси
танингга ўн олти минг бор ботиб, дер:

«Үн олти минг кўза ясай жисмингдан,
Үн олти минг томчи куз ёши тўккил,
Үн олти минг бора дўзах ўтида
Тобланиб,
кўзалар қадрига етгил!?»

2

Энди сен мен учун бегона,
Бўлмасман лек далли девона!..
Мен ҳали Қуёшга етгайман,
Ҳатто Ой бўлолмас парвона.

Билмадинг вафо не, баҳт нима,
Шукроналик нима, таҳт нима?
Оқибат нимадир, қадр не,
Муҳаббат не демак, аҳд нима?

Кўп учдинг қабоҷат макрига,
Гулсуват тиконлар заҳрига,
Тавба не билмадинг, минг афсус,
Дил бердинг фано ишқ шаҳрига!..

Ақл-идрок, юрак-қон сенингдир,
Омонат ёлғиз жон сенингдир,
Гар ўйлаб босмасанг қадаминг,
Сарсон тан – саргардон сенингдир...

Сархушсан, сархуш май сеҳридан,
Нун соя пайдодир эгридан,
Кўзинг кўр этган нафс балоси
Айиргай энг улуғ меҳрдан!

Ҳавас, ҳирс ўткинчи, кун фоний,
Куфрана нур сочган тун фоний,
Надомат юртига етганда
Азобдир лаззатинг шул оний!..

Кўнглинг кўчасида девона –
Энди сен мен учун бегона!
Қуёшга суюкли қалбим бор,
Сен не?
Ой бўлолмас парвона!..

3

Сенсиз яшаган дил,
энди ўзим ҳам
сенсиз яшамоқни ўрганадирман,
маккор нигоҳингдан,
қув забонингдан
фориғ тонгла Маҳшар уйғонадирман!?..

Кишанбанд танаму туйгуларимни
айни қиши чилласи айладинг озод,
неча бетакрор гул баҳорларимни
кузга айлантиридинг, бераҳм жаллод!..

Дил беун,
мисоли она капалак –
ҳар кун-тун учун бир қурбон бергувчи,
дил беун...
мисоли маъсума малак –
иблислар кўксининг заҳрин сўргувчи...

Сенсиз яшамоғлик баҳтлигін балки
ҳамоно аңгламоқ истамас күнгіл,
сағолат мулкинінг сағилидан ё
кечмоқ әмасмикан у қадар енгіл?..

Сенсиз яшаган дил...
энди ўзим ҳам
Сенсиз яшамоқни ўрганадирман!..
Ёлғон сўзларингу
оғу тилингдан
фориғ тонгла Маҳшар уйғонадирман?!..

4

Сенинг құлмишиңгдан ранжимам асло,
Бундан-да тубанлик күтмогим мүмкін...
Мен ахир нафосат ганжиман — сафо,
Сен эса әрурсан сағолат мулки.

Сенинг құлмишиңгдан ранжимас юрак,
Үнта ҳеч дахлдор әмассан чунки.
Дил бу мусаффо ишқ, мусаффо тилак,
У сендан айро-ку неча йил-кунки.

Дил фақат шафқату шафоатдадир,
Дил мутлоқ юксакдир мағлубиятдан.
Сенинг құлмишиңга қайғұрса ахир,
У айро түшгуси салоҳиятдан!..

Ҳеч айро түшгим йўқ салоҳиятдан!..

“Тенг-тенги биландир,
Тезак – қоп билан!”
Энди муносибинг топибсан,
Қойил!
Ахир самоларга юлдуз ярашар,
Зулмат қатларида яшайди ғофил!

Сен гулдан мушк тилаб,
Ишқ кутма нолон!
Қолган дил – чиққан жон,
Унутма, нодон!
“Кечир, адашдим”, деб,
Адашма, асли
Сен энди тенгингни
Топдинг, “қадрдон” !

Қоч, мунавар йўлимдан,
Қоч, зулматга бошлама!
Лойқаланган сувингни
Гулзоримга ташлама!
Қоч, дилимни ғашлама,
Юқтирасан гардингни,
Содик гумроҳларингга
Айт, давосиз дардингни.

Менга нима, мен ҳамон
Яшаяпман ўшандай!
Бор муаммо сенингдир,
Ечсангт, ечавер қандай!

Қоч, қўлингни узатма,
Қоч, кўнглимни оздирмай.
Қарашга ҳам ҳаққинг йўқ,
Менга ҳатто сездирмай!

7

Балчиқли кўлларга ботдинг-у,
Дарёдан айрилдинг тоабад.
Кўй, менга чўпчаклар сўйлама,
Кўй, мени алдама, “муҳаббат”!

Чиркин қўл билан ишқ оби, деб,
Оғулар тутдилар, нўш этдинг,
Покиза туйгули оламдан
Харобот кулбасин хуш этдинг.

Бор, ўша кўнглингга муносиб
Ошингни ичавер шимириб.
Бас, олтин орзусин айлама,
Тошингни теравер қидириб.

Ўйлайсан: бу дунё вафодир!?
Ўйлайсан: кайф-сафо ғанимат!?
Эҳ ғофил, устингдан мириқиб
Куляпман — кулмоқда жамият!!!

Дунёни алдашинг мумкиндир,
Алдамоқ осонмас муршидни,
Зулматга равона бўлмаким,
Қаҳридан кул бўлиб хуршиднинг!

Йүқ!

Мен сени қизғонганим йүқ!

Фақат таҳқир оғир юракка!

Севмайман!

Рост!

Хеч тонганим йүқ!

Фақат тинч қўй,

Кўй мени якка!

Йүқ!

Мен ҳали дунёга келиб,

Бирор дилга бермадим озор!

Яхшимисан ва ёки ёмон,

Сен учун ҳам қурмагайман дор!

Яшайвергин истаганингча,

Яшайвергин ғафлатда қониб.

Мен яшайман мағрур ва ғолиб,

Гарчи мағлубдирман сенингча!?

Мен таслим бўлмайман,

Бўлмаганман ҳам!

Фақат юрагимга тирама ханжар!

Майли дунёлардан кечарман, малҳам

Тополмасам кўнгил дардимга агар...

Мен таслим бўлмайман,

Бўлмаганман ҳам.

Фақат чуқурларга итарма мени!
Сенга дунёингни қайтариб бергум,
Фақат қўшилмайман дунёнгта сенинг.

Мен — само бағрида милтироқ юлдуз,
Тубан ниятларга қарам бўлмасман.
Сен менга ёмонлик соғинма ҳаргиз,
Сенинг қарғишинг-ла ўлмасман!

Фақат мени йўқ деб билсанг кифоя,
У ва ўзинг мавжуд оламда.
Менинг кўзларимда ёш йўқ, бир қара:
Куляпман аламдан!?

Фақат дунёнгга қўшилгим йўқдир,
Фақат риёингга қилолмам тоқат...
Мени ўлдиролмас сен отган ўқ, бил,
Мени йўқ қилолмас қабоҳат!

Мен яшаяпман — дунё мен томон!
Сен ва фақат удир қабрда.
Мен чарчамайман,
Кечмам ҳеч қачон!
Сабрдан!

* * *

Алдасанг гар ўртаниб куйгуси бағрим, бўл огоҳ,
Ичмагил козиб қасам, топгуси тангрим, бўл огоҳ.

Мосиволлаҳ сезмагай, деб қилма покликка даъво —
Ўйламай босган қадам қазгай сенга маҳшарда чоҳ.

Түкур ёш күзларим курса фирибгарликдин нишон,
Санчима бу күксима хор, бўлурман зойиъ ногоҳ.

Ошино бўлмас дилим асло риёкорлар била,
Сўйла ошкор афсун этса ўзга ёр, ўзга нигоҳ.

Эрур бенаф серсуханлик, кўмиб минг гумонларга,
Кўнгилни хун айламоқлик ҳам афв этилмас гуноҳ!

ФИФОН

Булбул Гул домига тушганди ногоҳ,
Гул Булбул ҳолидан эмасди огоҳ,
Неча айлаб фифон, чекиб неча оҳ,
Булбул Гул боғига келди бу кеча...

Боғнинг бир четига қўнди-ю аста,
Хонишин бошлади Булбул оҳиста —
Зоҳиран хуш чаҳ-чаҳ, ботинан хаста
Эканлигин ошкор қилди бу кеча...

Аммо Гул атридан баҳра ололмай,
Гулнинг гул кўнглининг сиррин билолмай,
Орият мулкига рахна сололмай,
Булбул Гул ёнидан жилди бу кеча...

Тонг отди...
Жисм аро асло жон йўқдир,
Кун ботди...
Юракда қатра қон йўқдир,
Гулнинг висоли ўт, нигоҳи чўғдир —
Гулхан гирдобида ёнди бу кеча...

Гулнинг гул ҳуснига волаи қўнгул –
Толе тухфасидан масти буткул,
Висол жодулаган Гул ила Булбул
Еттинчи фалакда елди бу кеча...

Тонг отди...
Вужуди титрагай Гулнинг,
Кун ботди...
Малҳами топилмас дилнинг...
О, наҳот, қайтса-да баҳори йилнинг,
Қайтмагай оҳорли энди бу кеча?!..

* * *

Босган қадамимча харидорларим
Бошлари хам эрур қошимда...
Руҳимни ҳолсизлик енгди-ю,
Бошгинам эгилди қошингда...

Тупроққа кўмилган фууриим
Юракдан симириди ёшимни...
Мукаммал борлиғинг қуёши
Илитган эди дил-тошимни...

Сездим-ки, ҳисларинг мен томон
Тортдилар жисмингни оҳиста...
Во ажаб!..
Сенингдек метинни
Топмоғлик машаққат минг истаб...

Билурман,
Эй умри азиз ёр –

Босган қадамингча харидорларинг
Бошлари хам эрүүр қошингда...
Хажрингда бедармон эсам-да,
Орият тожи бор бошимда —

Боролмам,
Эй умри азиз ёр!..

* * *

Бағрим аро босиб йўл,
Мехр исмли бир гул
Ўсиб чиқади аста...

Елга боғлаб муҳаббат,
Қадди долдир, оқибат
Излаб юраги хаста!

Хастаки, давоси йўқ —
Асло интиҳоси йўқ
Фам куйига пайваста...

Булбул жўр дил дардига,
Жилвагар гулбаргига
Товус кўнгли ҳавасда...

Ел англамас дилини,
Элга очмас сирини —
Зухур этар орастা.

Ҳуснига ой маҳлиё,
Маъсума боқмай қиё,
Үлтирур жим қафасда...

* * *

Майли, шоира деб атаманг мени,
Манзилим шон-шуҳрат чўққиси эмас.
Қалбимдан кўчириб туширсам нени
Қофозга сиз нигоҳ қадасангиз, бас.

Ҳаловат илдизин топмоқ ўйида
Қалбимга қофоздан айладим кўзгу.
Чигал дил тугунин ечмоқ кўйида
Юракдан ўғирлаб олинган сўз бу...

МЕН СЕНИ...

Мен сени соғиниб,
кутиб яшадим,
умидларим унсиз
ютиб яшадим.
Рұксорингни минг бор
тасвир айлабон,
оқ қофозни шунча
йиртиб яшадим...
Дармоним сен эдинг,
дардим сен эдинг,
жонсиз бу танни тик
тутиб яшадим,
орзум: пойингга бош
қўймоқ эди-ю,
номингга раддия
айтиб яшадим...

СЕН ҲАҚИНГДА...

Сен ҳақингда фақат хотира,
Сен ҳақингда фақат хаёл бор!..
Сен – дунёниг тенгсиз нодири,
Деб билгувчи ёлғиз аёл бор!..

Яшаймизу биз бир шаҳарда,
Тақдир бир бор учраштиrmайди...
Юрак йиғлар шому саҳарда,
Васлинг тилаб, кўксим тирнайди...

Лутфимга зор неча юз-юзлаб
Дўстлар тафтин сезмай музлайман,
Нигоҳимга тикилган кўзлар
Қарогидан сени излайман?!..

Сен ҳақингда ширин хотира,
Сен ҳақингда нурли хаёл бор!..
Қайлардасан, тенгсиз бокирам,
Қайлардасан, сирли савол бор?

Яшаб ўтсак биз бир шаҳарда,
Тақдир бир бор учраштиrmайн,
Сенсиз жонсиз жисмим Маҳшарда
Жаннатдан юз бурмоғи тайин?!..

* * *

Мисоли кўксимда, э воҳ,
Ғам кони борга ўхшайди.
Бу ғамлардин холи бўлмоқ
Хўб мушкул корга ўхшайди.

Армоним дилдан тамоман
Узилган торга ўхшайди,
Ҳажру аламлар кўнглима
Етган озорга ўхшайди...

Бунча ситам: оҳу андуҳ
Бергувчи ёрга ўхшайди,
Кўзларим мангу йўлинда
Қолгувчи зорга ўхшайди...

Фироқ дарёсига отган
Жисмимни – орга ўхшайди,
Севгим бамисли Хуршиду
Дардим бисёрга ўхшайди...

* * *

Кўзларинг тубинда маъно яширин,
Мисли дурдонадир, сухонинг ширин,
Кўнглингда не ҳис бор, ошкор эт сирин,
Матонат мулкининг эй шаҳзодаси?!

Безабон нигоҳим – оҳим сенингдир,
Мехру муҳаббатим шамс ила тенгдир,
Не бахт, изларинг ер узра менингдир,
Минг оҳ, кўксим тўла армон шодаси!..

Висол ваъда айлаб, тонглар оқарар,
Хуш сабо паришон соchlарим тарап,
Юз очган умидим фунчасин саҳар
Маҳв этар оқшомнинг шум шаббодаси...

Орзулар эртагин сўйлайди дилим:
Хаёлот водийсин боғлари сўлим,
Гулларин тергали етмагай кўлим –
Базми ишқ жомида ҳажр бодаси...

Самандар қавмидан эрур бу жисмим,
Кўхи ғам доғидан қурир бу жисмим,
Кўхи Қоф тошига битилур исмим:
Мен – Адам шаҳрининг бир ғамбодаси!..

БОНУ

Шифокор опам Гулузрахонга

Сиз гулмисиз, булбулмисиз гул узра, Бону?
Ё соchlари сумбулмисиз, Гулзирабону?

Гулдир, десам жамолингиз гулдан чиройли,
Қароғингиз ёғду сочар тундан чиройли!

Сўзларингиз сеҳридан лол саъва, булбуллар,
Жозибангиз кўриб ҳайрон сочи сумбуллар...

Вафо осмонин офтоби – Сиз, моҳи – Сиз,
Мурувват мулкининг соҳибкарам шоҳи – Сиз!

Сабрингиздан сабоқ олмиш муazzзам тоғлар,
Сизга ошиқ тўлин ойнинг кўксига доғлар...

Васлингиз нурли хаёлдир, Гулузрабону!
Мехрингиз чашми зилолдир дил узра, Бону!

Васфингизга ижод аҳлин назми ожиздир,
Исмингиз ҳурмат лавҳига муносиб сўздир!

Ягонасиз – як донасиз Гул узра, бону!
Элга суюкли Онасиз, Гулзирабону!

ЗУЛХУМОР

Эй, Хонқа гўзали Зулхумор!
Ҳажрингда неча кўнгул bemор,
Қилмайсан заррача эътибор,
Қошлари камон, эй, Зулхумор!

Кумрилар парвона тегрангда,
Товуслар товланар юз рангда...
Энг хушрой гул боги Эрамда –
Юзлари алвон, эй, Зулхумор!

Хиром эт, десалар волалар,
Юзингдан тўкилгай нолалар,
Армонли кўзларда жолалар –
Ваъдаси ёлғон, эй, Зулхумор!

Қўй энди, нозларинг қўй, энди,
Қизгина, етибди бўй энди,
Яйрасин тўйингда, тўй, энди,
Хонқа-ю Чимён, эй Зулхумор,
Қолмасин армон, эй Зулхумор!

Чимён, 2000 йил

ДИЛРАБО

Ҳилолки, бир донадир –
Олис самода ёнадир,
Сен кулиб боқсанг заминда
Ташна диллар қонадир!..

Тинмайин нур сочса-да
Юлдуз, ҳамон тун – қорадир.
Мисли охудек қарошиңг
Дарди ишқа чорадир!..

Васлингга интиқ муҳиблар
Ранги бүлмиш қаҳрабо...
Эҳ! Латофат боғида
Гул-гул очилган Дилрабо!

Истадим ёзмоқ сенинг
Васфиннга бир назмий баён,
Сүз тополмасдин бўлиб қолдим
Бу кун лолу ҳайрон...

Гул тўшар эрса йўлингга
Ошиғинг – субҳи сабо,
Ҳуснингга Хуршида айтур
Минг тасанно, Дилрабо!

МУВАШШАҲ

Уммон мужассамдир қалбингда,
Малаклар юргидан бўласан.
Ишқингда бедорхоб ҳилолнинг

Домидан түкилган шуъласан.
Аламнок юлдузлар юзингнинг
Холини қарога бўярлар.
Оразинг олдида қуёш ҳам
Нурсизроқлигиндан уялар.

РЎЁ

Рўёмисан, бунёдмисан, гумондир?..
Аҳдга паймон –
билсанг, асл иймондир!
Воажаб!
Гоҳ олов, гоҳ муз сўзларинг –
шамол янглиғ беқарор, бемакондир...
Айбдор айлама маъсум юракни,
наҳрулҳаёт берган ҳис – нотавондир!..

СОФИНЧ

Она, ўртар аламлар,
Кўз ёш тўкиб толмадим...
Келди улуғ айёмлар,
Кўргани боролмадим...

Аёз юзим чимдалар,
Ёр риё куйин чалар,
Ожизманки шунчалар –
Кўргани боролмадим...

Бугун энг қувноқ байрам,
Менинг кўзимда-чи, нам,
Софинчдан бежон танам –
Кўргани боролмадим...

Дунёга келтирганим,
Дил берибсиз ним – яrim,
Қародир кун-тунларим –
Күргани боролмадим...

Ота, бу не ситамлар –
Күз ёш түкиб толмадим?!..
Келди улуғ айёмлар,
Күргани боролмадим!..

ОТАЖОНИМ

Саховат элинда меҳрпешасиз –
Мудом қалбимга нур сочган қүёши!
Дилда Сизга мансуб сертуйғу юрак,
Кўксимда барқарор сабр-бардошим.

Эзгулик, ҳалоллик гулбоғларининг
Гуллари ичинда гулдайин яйраб,
Ўсдим мунофиқлар нўш этган сойнинг
Сувларига асло теккизмайин лаб...

Маърифат гавҳарин қалбим қаърига
Жойлаган эмасми, Сиз, Отажоним?
Руҳимни самовий сирлар барига
Бойлаган эмасми, Сиз, Отажоним?

Нуроний чеҳрангиз ҳар тонг, ҳар кеча
Замину осмонга ёғду улашур.
Ҳар баҳорий чечак, ҳар очилган гул
Уммон қалбингиздан меҳр талашур.

Сиз билан дилимда тўлиғ ифтихор,
Юлдузлар порлаган осмонларим бор!
Юлдузлар бағрида тилло ҳарф-ла
Шаънингизга битган достонларим бор!

Фоний ўлкаларни тарқ этса дилим,
Даҳр аро қолса гар ундан бир нишон:
Балки илиқ бир сўз, балки яхши ном –
У Сизники эрур, азиз Отажон!

ГИРЯ

*Падари бузрукворим
Ваҳобжон Раҳимжон уғли хотирасига*

1

Оlam гўзалликни Сиздан олганди,
Нафис кўнгиллигим, жоним, Отам-а,
Саховатда қуёш ортда қолганди,
Дуогўйим, шараф-шоним, Отам-а...

Мұҳаббатдан сабоқ олганди замин,
Мехр осмонининг кўшки Отам-а,
Сиз яратган гулзор, боғлар ичиндан
Топсам изингизни кошки, Отам-а...

Самолардан улуғ, беминнат қалбли,
Эзгулик уруғин сочган Отам-а,
Неча мурғак юрак, неча дилларда
Илм чашмаларин очган Отам-а...

Дунёларни кезиб, юрт тинчи учун
Жангтоҳларда жонин тиккан Отам-а,

Ох, қанчалар оғир, қанчалар азоб,
Мусибатга чидаш экан, Отам-а?..

Күкси тұла мәхр, күкси тұла ишқ,
Нуроний юзлари ёруғ Отам-а,
Айрилиқ доғидан беадор сиришк –
Йиғламоқда бутун борлиғ, Отам-а...

Соғинч сахросида девонадирман,
Юрак бағрим ўрттар армон, Отам-а,
Қабрингиз узра қалб қүрингиз тафти
Муз күксим илитар ҳамон, Отам-а...

Тийрамоқдан сүрай, офтобдан сүрай –
Саволларимга йүқ жавоб, Отам-а,
Юрган йүлларингиз күзимга сурай,
Қадамларин бари савоб, Отам-а...

Тубо соясинда оромлар олиб,
Фирдавс боғларинда кезинг, Отам-а,
Ризвон неъматлари мунтазир чөф ҳам
Ўйлайверманг тағин бизни, Отам-а?..

Кавсар сувларига қонсин дилингиз,
Аллоҳ рози бўлсин, мўъмин Отам-а,
Тану руҳингиз шод, Маҳшар тонгида
Пайғамбарни қучинг, ОМИН, Отам-а!..

2

Фироқ ўрттар дилимни,
Малҳам тополмас жаҳон –
Беназир олтинимни
Кўмди тупроқ ногаҳон...

Ажабланмагин, дунё,
Кўзимда кўриб ёшим,
Тундан тийра қалбимни
Ёритолмас қуёшинг!..

Ярим кўнгил, ярим жон,
Ярим толе – пешонам,
Мангу армонни қучиб,
Йиғлаб овутар онам.

Беозорим, ғамхўрим,
Меҳрибоним, қайдасиз?
Борлиғим сел бўлди-ку,
Соябоним, қайдаиз?..

... Кўнглим овутмоқ истар
Само тўла юлдузлар –
Кўзларим кўк бағридан
Нигоҳингизни излар...

Баҳор келиб заминга,
Тўлса дунё сеҳрга,
Сизни қўмсаб, майсалар
Бўлсалар зор меҳрга;

Абри найсон ашқидан
Шамшодлар қад эгсалар,
Бинафшалар бошлари
Тупроқларга тегсалар;

Борлиқ: қуёш, оймомо
Сўроқласа куну тун,

Жавоб қийнаб юракни,
Софинч күрсатса кучин...

Сабр етгайми, йүқми,
Гумондаман, дадажон,
Хар дам хаёлимда Сиз
Томондаман, дадажон...

3

Куз келди, ўтди ёз, баҳорлар,
Дилимга етди күп озорлар,
Бевафо экан дўсту ёрлар,
Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о...

Мунчалар бераҳм бу фалак,
Тескари айланур чархпалак,
Беташвиш кунлардан йўқ дарак,
Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о.

Келмоинг, кетмоинг азобдир,
Каззобдир, дунёлар каззобдир,
Оғуси кимгадир шаробдир,
Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о...

Ошингга шерикдир баъзилар,
Бошингга иш тушса сезилар,
Менга ҳам келганда азалар,
Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о.

Суянған устуним йўқ энди,
Фигонсиз кун-туним йўқ энди,
Юрак ним, бутуни йўқ энди,
Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о.

... Куз ўтди, нишон йўқ баҳордан,
Қабрингиз тўкилмай оҳордан –
Сиз ташлаб кетган тонг – саҳардан
Дадажон, ғамга ғарқ бўлдим-о...

4

Кўлимда қаламу, дилимда оғриқ,
Ёзганим кўз ёшим ювиб, учирар...
Дадажон, мен Сизга муносиб, лойиқ
Фарзанд бўлолмадим, мени кечиринг...

Кўксим ёнмоқда-ю, сўзим ёнмайди,
Софинч ўртамоқда, аммо йўқ илинж.
Дилим тиғлар йўқлаб борган чоғларим,
Кетганларим иш кўп, дея шошилинч...

Бағрим куймоқда-ю, танам музлайди,
Э воҳ, шамсталъат халоскорим йўқ!..
Паришон хаёлим висол излайди –
Энди ўйдан бўлак дасти корим йўқ!..

Сиз эккан дараҳтлар бошимни силар,
Суйган гулларингиз ҳол сўрар нолон,
Ўтирган ўрнингиз, юрган йўлингиз
Маъюс қарши олар энди, дадажон...

Қайтаман, қалбимда армоним чексиз,
Ёзаман, гўёки алам йироқлар...
Сўзларга сиғмаган оҳу фарёдим
Юрагим қаъридан Сизни сўроқлар!??..

Малҳам бўлолмайди кўзимдаги сув,
Ҳажр ўти беаёв, бешафқат, нетай?..

... Ҳар гал мени йўқлаб келардингизу,
Дарҳол дер эдингиз: энди мен кетай!..

Мангу фироқларда қолдириб бу кун,
Мангу ғамхонага ташлаб кетдингиз,
Борса қайтмас чин йўл манзилин кўзлаб,
Мени ёлғонига ташлаб кетдингиз!?..

Энди қайдан излаб, қайдан қидирай,
Энди изингизга зорман, дадажон,
Беминнат моҳитоб, beminnat moҳrой –
Мангу қизингизга армон, дадажон!..

... Кўлимда қаламу кўксимда оғриқ,
Ёзганим кўз ёшим ювиб ўчирап...
Дадажон, гар Сизга муносиб, лойик
Фарзанд бўлолмасам, мени кечиринг...

ТАСКИН

Дада,
қошингизга келдим,
ушбу кун
дўстлардан етганда ранж ила озор.
Дердингиз: қалбингни кемирса гар кин,
дилинг маҳзун этса айлангил мозор...

Дада,
тупроқларнинг бағрида ҳаёт
осуда эканми, йўқмикан армон?..
Ҳажру фироқлардан фақат одамзот
тирикликда чекар эканми афғон?

Дада,
Сиздан мадад, куч сўраб келдим!
Найлай, пойингизга эголмайман бош –
Сиз тупроқ остида, хотиржам, маъсум,
мен-чи тепангизда ғофил, бебардош!..

...Дада,
мен юрибман, ўша-ўша...
ғам
кўнглим ним этганча, юз бурганча баҳт.
Вале васлингизга восил бўлар дам
ёруғ рухсор ила кўринмоғим – аҳд!..

Дада,
тириклардан марҳумлар бисёр,
мехрлари зиёд, озорлари йўқ!..
Беминнат мададкор,
беун нажоткор –
фақат тинглагайлар, оҳ-зорлари йўқ!

Аммо тирикларнинг кўксидаги қаҳр,
сўзларида макр, қўйнида ханжар.
Бир зум ғафлат боссанг,
choҳлар мунтазир –
машъум қучоғига олар тубсиз жар...

Дада,
тирикларга меҳрингиз ҳаққи
тиланг шафоату инсоф-диёнат!
Оппоқ – ойдин йўллар етказсин токи
оппоқ манзилларга мени саломат!

ИЗХОР

Устоз Абдулла Орифга

Орзулар осмонин ҳилоли эдим,
Заминнинг мурғак навниҳоли эдим,
Уммонларга интиқ шалола эдим,
Булбулларга ошиқ гул-лола эдим –
Сизга вола эдим, чин вола эдим...

Ватан туйғуси бу қандайин хилқат?
Не дардга мубтало аҳли муҳаббат?..
Ёш дилим севинчга ёр эди фақат,
Муножотингиздан сел – жола эдим,
Сизга вола эдим, чин вола эдим...

Улғайдим, қалбимни ёқди эҳтирос,
Ёлғон замон ичра излар эдим рост...
Айлади назмингиз нури сарафroz!
Дунёларга сифмас оҳ-нола эдим,
Сизга вола эдим, чин вола эдим...

Изладим даҳр аро сабр ила вафо,
Баҳорлар бевафо, еллар бевафо –
Ҳаёт булоғинда лим жабру жафо...
Садоқат чашмасин зилоли эдим –
Сизга вола эдим, чин вола эдим!

Бобур изларидир кўзга тўтиё,
Машраб фифонидан ёғилур зиё,
Навоий забт этган бу ёруғ дунё

Ичра мұхаббати ҳавола әдим –
Сизга вола әдим, чин вола әдим!

Чүлпон висолига зор күнглим аро,
Қодирий ҳолидан хор күнглим аро,
Моқларой руҳига ёр күнглим аро
Меҳрсиз келолмас мажола әдим...
Сизга вола әдим, чин вола әдим!

Күёшнинг сеҳридан яшарар борлик,
Назмсиз кенг олам қилгайдир торлик,
Умр фоний эса, шеър мангу борлик,
Шеъриятсиз етмас камола әдим,
Сизга вола әдим, чин вола әдим!

Бугун фалак узра нурлар тараптур,
Сизни суйган элнинг кўксига ғуур,
Замину осмон эҳтиромдадур,
Таъзимда гарчи хок мисоли әдим,
Сизга вола әдим, чин вола әдим!

САДОҚАТ

Саид Аҳмадга

Фалак, қизғонмайин ўз неъматингни,
Икки буюк дилга буюк ҳис солдинг!
Ногоҳ Саида омонатингни
Суйганин бағридан қайтариб олдинг...
Нечун дариф тутдинг раҳм-шафқатни,
Ҳажр ўтида ёқдинг Саид Аҳмадни?!

Матонат мулкида ягона ўзи —
Вафо маликаси, шум қисмат қули.
Назмий чаман ичра янграгай сўзи,
Сўнмагай, сўлса-да умрининг гули!
Армонларга тўла фоний ҳаётни,
Тарк этди Саида Сайд Аҳмадни!..

Эрк қушин хўрлаган хор замон узра
Маърифат маъвосин вайрон этганлар,
Тикондан туғ ясаб, гул макон узра
Жаҳолат байроғин баланд тутганлар —
Қаҳр ила бошига солиб тухматни
Қаро чоҳга отди Саид Аҳмадни!..

Саида зор кутган ҳуррият фаслин
Саксон йил Самодан сўрди Саид Аҳмад!
Қўмсаса ғамгусор ёрининг васлин
Андижонни кўзга сурди Саид Аҳмад!
Дўстлар, қадр этсангиз бу садоқатни,
Суртинг кўзингизга Саид Аҳмадни!

СОҲИБИ ФАЗЛ

Муҳаммад Юсуф хотирасига

Тириклик нимадир?..
Фоний хаёлот!
Ишқ излаган баёт,
Висолсиз фарёд!
Ким бешафоатdir, ким бесаховат,
Сўнгги надоматdir санги маломат!

Дилдаги дардли ох –
Серҳадик гулмоҳ...
Юракни тилмоқдир риёни билмоқ!..
Ким беҳаловатдир,
Беишқ саломат,
Ажри саодатдир ҳажру ҳаробот.

Пайғом ҳадя этган Лайлатулқадр:
Ҳар бир сиқим тупроқ –
Бинтадан қабр!
Кимларга роҳатдир ғанимат давр...
Муруватт оятдир,
Сабр – ҳидоят,
Бу чин ривоятдир, бу чин ривоят!..

Тириклик бу назм!
Залворли, азим,
Икки жаҳон ичра жон бермоқ – жазм!..
Иншоаллоҳ ўшал соҳиби фазл –
Ким аҳли жаннатдир, сўзлари абад –
Шоир Муҳаммаддир,
Шоир Муҳаммад!

ЮРТ ИШҚИ

Йиғламоқ истайди кўнгул, йиғлаёлмасман, нетай?
Рӯҳим ором излаган чоғ ухлаёлмасман, нетай?

Боғда булбул чорламиш, гар бормасам ҳолим ҳароб,
Интизор гул-лолаларни ҳидлаёлмасман, нетай?

Тоғ ошиб манзилга етмоқ – фарзи дунёи азал,
Икки чашмим боғламиш ағёр, ошолмасман, нетай?

Бул жаҳон шони надурким, ман бўлиб шайдо анга,
Тоғдин ошгайман, vale дилларда қолмасман, нетай?

Андижон Чўлпони чорлайдир – сочиб сўздин зиё,
Йўлларим тўсмиш азал ҳукми, боролмасман, нетай?

Кўхна Шош кўксига унсиз кўзларим тўкканда ёш –
Доду фарёд иштиёқидин тонолмасман, нетай?

Бетиним йиғлар юрак, мен йиғлаёлмасман, нетай?
Толдилар мужгонларим оҳ, ухлаёлмасман, нетай?..

АНДИЖОН

Боги беҳиштдин ҳусн олган ажиб бўстондур,
Сервиқор манзиллара одимлаган карвондур.

Мирза Бобур изларин асраб қадим тупроғида,
Бахту иқбол қасрининг бунёдидин комрондур.

Нодира назмий навосин сеҳридин сарбаст эса,
Хонигот юлдуzlари ичра ёруғ Чўлпондур.

Зеби-зар тупроғига жонбахш меҳр сарчашмаси
Дилдаги иймондир, кўнгулдаги паймондур.

Меҳнату сабрин риёзат кўксига нарвон этиб,
Ҳуррият тулпорларин имконига шоёндур.

Дилда жўш ургай шижоатким, гурур давворида
Рустами достондир – марданаи даврондур.

Чун ҳилол мастоналиқдин шабгир ўлғон кечалар,
Офтоб кўксига чўғ солган улуғ армондур.

Толеи ҳурлик қуёшин тафтидин порлар бу кун,
Миллатим, халқим дили осмондир, раҳшондур.

Назм ила изҳори ишқ этгуси Хуршида, не баҳт,
Айрилолмас бир нафас кўнгулки, Анда жондур.

* * *

Онам Ҳамрохон Мирза қизига

Онажон, Сиздан бўлак бир меҳрибоним йўқ менинг,
Меҳрингиз тафтидин ўзга хонумоним йўқ менинг.

Қон била жисмимда туғён пок дилингиз чашмаси,
Ки ватанга бундин ўзга армуғоним йўқ менинг.

Турфа ранг гулзор – бу кўнглимга қўз солмас қуёш,
Парвариш истар, нетайки боғоним йўқ менинг.

Гоҳ замин-даввор аро тансиқ маҳал обу ҳаво,
Жонға осойиш этарга ошиёним йўқ менинг.

Тил била дил ёралар эрсаки кўнгли қоралар,
Рұҳима куч бергали ширин забоним йўқ менинг.

Минг шукр, чархи фалакнинг юз жабр-жафосига
Кўп эрур сабрим, vale оҳу фифоним йўқ менинг.

Онажон, Хуршида дил армони бир уммондир:
Бўлмасин кетсан жаҳондинки нишоним йўқ менинг.

СҮРОЕЛАБ

Бордим изингни, эй ёр, сўроғлаб,
Чиқди ҳилолинг кўнглумни доғлаб.

Найлайки, моҳинг эрса паноҳинг,
Рашки гуноҳим ёнди чароғлаб.

Жабру ситамлар солғай аламлар —
Чашмимда намлар — ҳажринг қучоғлаб...

Айб этма ҳаргиз, мен гунгу ожиз —
Дил сенда ёлғиз, қўйдинг-ку боғлаб.

Ишқ сўзда бўлмас, васлингда сармаст
Ҳис сўнса келмас, кетгай йироғлаб.

Ўтдир дудогинг, кутдим, қароғим —
Муштоқи роҳинг, кетма фироғлаб.

БУ КУН

Софиниб кетдим, дилимда зарра тоқат йўқ бу кун,
Дилгинам соҳибидин ҳаргиз муруват йўқ бу кун.

Ёр висолин ахтариб назм элида фотиҳ кўнгул,
Ки мұхаббат куйчисин куйида ибрат йўқ бу кун.

Шамсу моҳ тоби кўринмас ашқ ила нам кўзима,
Чўғ нигоҳ, хуррам хаёл ёрдин садоқат йўқ бу кун.

Рашк ила кўнгул ёнур, кўнгул аро бир гул ёнур,
Моҳи мезонким, ёнур кун-тун – рутубат йўқ, бу кун.

Ер-фазо ҳажру хиёнатдин ёнур, эй дўстлар,
Ишқ ёнур – Хуршид ёнур, равҳу иқомат йўқ бу кун!..

* * *

Еттиёт бегонадек хайр айлагандинг сўнгти чоғ,
Лоларанг – алвон юракка соя солди қора доғ...

Тоғу дарёлар оша ҳорған кўнгул кашкулига
Тўлди ғам отлиғ нахъ бирла алам – ҳасратли тоғ.

Бўй таратган гул сиғат ағёра боғлабсан кўнгул,
Ул кибиларга ахир булбул тугул боқмайди зоғ!

Ки бугун осмон дилинг – васл уйида шодон гукинг
Эрта пойингта тикондек санчилур, қўймайди соғ!..

Қай киши дил берса гар қуфр элининг ишқ домига,
Бўлгуси армон охир мангуму мұҳаббат номли боғ!

* * *

Ақлга бўйсунар жисмим, юрак сен, дейди тўлғона,
Туним тан олмагай тонгинг, дил истар кунни уйғона.

Вужудим домига ўт беаёв ҳис беписанддурким,
Зилолинг обидин сепгилки бўлмасдан қуқун, ёна.

Ки, ким сайд айласа, побаста дил фарёду оҳини
Эшигтай тонгла маҳшар, кетмагай қылмишидин тона.

Күнгил жомин хиноранг май била түлғазса гар зулми,
Киёмат доридир зулфи жафокор ёрни ул жона.

Самандар зотидин Хуршида равҳ¹ айлар олов ичра,
Күнгулга қатра суйин куймаса ишқ баҳри қизғона...

ЗУЛМ ЭТМАНГ

Бизга зулм этманг, рақиблар, бизда йўқ асло гуноҳ,
Икки дил, икки юрак аҳд айламиш, Аллоҳ гувоҳ!..

Осмон буржида зар афшон Зуҳал кўргазса юз,
Ки, кумуш нурин сочиб, восил бўлур васлига Моҳ.

Бир эса икки камон пайконининг гар матлаби,
Сайди ишқ чоги чекингайдур машаққат бирла оҳ.

Қатл учун ҳозирламанг дор, айбимиз бир ишқ, холос,
Афв этар илк бор адашса йўлидин мискинни шоҳ!..

Кўхи Қоф гарчанд тўсиқ, топтгай йўлин фавворалар,
Фасли найсон сеҳридин тошни ёрат меҳригиёҳ.

Бизга кўз тикманг само меҳри қулиб боққан маҳал,
Кўр бўлур шамс юзига ким тик қадар эрса нигоҳ!..

Чин вафо аҳли яратса севгининг сарчашмасин,
Топгуси Хуршида, не тонг, ишқ даштида паноҳ!..

¹Равҳ – яшармоқ.

* * *

Қайданам кўрдим сани, жисмим аро жон қолмади,
Ҳисларим титроғидин қалбимда пинҳон қолмади.

Неча ой узмай кўнгул, сен бемуруват ёрдин,
Ман киби олам аро ишқ ичра сарсон қолмади.

Она ер шамс чархида, парвона дил излар меҳр —
Бул юрак равҳига не айлайки, имкон қолмади.

На қувонч билгай юзим, на дилгинамда бор илинж,
Изтиробим сезмаган ҳеч битта инсон қолмади.

Ўтди мезон, ақрабу далв, ўтди неча субҳу шом,
Зарбидин фориғ оҳимнинг саври найсон қолмади.

Йиғлади ҳолимга тун юлдузлару сайёrlар,
Бўлмаган гирёна ҳатто абру осмон қолмади.

Сайр этар қалбингда не туйғу билолмай доғман,
Ишқ деган жаллодга жоним бўлди қурбон, қолмади.

Минг ситам айлаб тағин, девона Ҳуршида дема,
Далли бўлмоғликка ҳатто танда дармон қолмади.

ЎРТАГАЙ

Бу на туйғудир, кўнгилни ажиб бир ҳол ўртагай,
Бу на кўнгул, соҳибин ҳар субҳи висол ўртагай.

Бу на гулдир, кўксига шабнамни жойлар ёшурин,
Этмай осон мушкулин ул гулни ниҳол ўртагай.

Бу на тасвирким, нилуфар ташна күл ўртасида,
Қатрасин қизғониб ундин чашми зилол ўртагай.

Бу на оқшом, анжуми сочганда нур күнгүллара,
Булут ортин ёритур рашк ичра ҳилол, ўртагай.

Бу на касдур, осойиш топмиш юракни хун этиб,
Хун тұла күзи — малакул мавт¹ мисол ўртагай.

Безиё Хуршид бўлурму, зоҳири зар-нур ила
Безалур, бағрин ёритмоқ амри маҳол, ўртагай.

Кўп алам кўрган кўнгул шояд назм гулзорида
Очилур гул-гул, дебон, минг орзу-хаёл ўртагай.

* * *

Хушим йўқдир висолингта, лек юрак таскинга зор —
Айламиш сокин танамни ҳар туну кеча бедор.

Боқмагай дийдам, юзингта кўп жило берма, ғофил,
Матлабинг ўзни намоён айламоқ бўлса — бекор.

Ёритур дилни Ҳақ нури, ҳуснинга қўшгай ҳусн,
Ишқ эрур кўнгилда холис, солма сен чангу губор.

Ул юрак таскинга зору рух ила тан барқарор —
Маъшуқи азал хаёлин айламишлар ихтиёр.

¹Малакул мавт — ажал фариштаси — азроил.

«Беркитиб Хуршид жамолин, муттасил хилватда не
Қилур?», – деб сургувчиларга «лавхул маҳфуз»¹ сўзи бор.

Сабр қил дунёи дунда, қаноатнинг ортидан,
Иншооллоҳ, мезбон ўлғай кўнглинга фасли баҳор!

ДИЛИМ КУЙДИ...

Дилим куйди ики ўт ичида, найлай, чидолмасман,
Юрак гавҳар дея туйғанлари недур, билолмасман?..

Бамисли тонги шабнам – титраган қалбимни бостайдир
Гаҳи шавкат, гаҳи нафрат юки, қаддим тутолмасман.

Бу туйнуксиз қаср, берк кўчалар эркан қароргоҳим,
Жаҳоннинг кўрку ҳуснин бир сўқирча ҳам куролмасман.

Киби даали маним дил ганжима уммедини боғлаб,
Эришгач, назрига қайғу берар, тоқат қилолмасман.

«Ўтингум, соҳиби давронки, тупроқ сатҳидин бир оз
Киши қадрин баланд кўйсанг-чи», деб даъват этолмасман.

Гаҳи шаккар ўшал гуфтор гаҳи оғу солар дилга,
Ажалнинг домидан руҳимни ҳеч асраб қололмасман.

Аламдин ёзди Хуршида, аё дўстлар ҳақиқатни,
Нетай, сиғмасману дунёни ташлаб ҳам кетолмасман...

¹ Лавхул маҳфуз – тақдир китоби.

* * *

Бир юрак ёнмиш, ёронлар, Андижон томонларда,
Малҳами не тонг аниңг кўз илғамас маконларда...

Шунчалар бисёр экан қисмат деганинг қасдлари,
Ҳислари, туйгулари ишқ йўлида сарсонларда.

Ҳеч кима ҳеч сўз демас, оламга этмас арзи ҳол,
Илтижо айлар фақат кўз ёшлари мужгонларда.

Бир умр ҳижрон элинда ним кўнгул – далли гадо,
Суйгани шоҳдир – қуёшидир, Ой тўла осмонларда.

Тунги тушлар гоҳ етаклайдур висол оғушига,
Тонгда минг афсус, очар кўз кулбай вайронларда...

Кўрсалар кимки дегай: бу қиз мудом омадга ёр,
Асли Хуршида дили мангу яшар афғонларда...

БИЗ СЕНИ СЕВАМИЗ

Мен сени севаман, Андижон!
Юракда соғ туйғу – ишқ билан!
Ишқимнинг баёни истадим,
Ушбу кун аламли ашқ билан.

Мен сени севаман, Андижон,
Мехрингдан ним кўнглим тоғ эрур!
Ярангга бир малҳам тополмай
Ожиз бу дилгинам доғ эрур.

Дунёни, зиёни англадим,
Англадим ҳаётнинг қадрини,

Фусункор гулзору боғларинг
Таратгач жаннатий атрини.

Кўзимда жола-ю ҳажрдан
Юракни енгданда дард-ситам,
Жонсиз бу танимни авайлаб,
Бошимни силадинг, волидам.

Бобуринг кетганда йироқлаб,
Софингдан соchlаринг қор бўлди.
Чўлпонинг бағрига босолмай,
Тупроғинг ташнаи зор бўлди.

Нодиранг закоси қалбларга
Сочганда беминнат нур-зиё,
Жаҳолат, жонимни олма, деб,
Этгандинг оламга илтижо...

Айт, қандай юпатай, Онажон?
Осмонинг йиглар ёв абридан.
Корингга ярми, сўзим, деб,
Муҳаммад ўртанар қабрда.

Биз Сени севамиз, Андижон!

2005 йил, май

ОГОҲЛИК

Не-не синовларга бергансан бардош,
Халқим, мудом сенга пок иймон йўлдош,
Кимки тинч кунларни этмади эъзоз,
Кечирмагай икки дунё, эй, халқим!

Ахир инсон деган муқаддас калом —
Аллоҳдан иноят, Аллоҳдан инъом,
Ахир мусулмонга мусулмон одам
Этмоғи мумкинми, риё, эй, халқим?

Бу кун шаҳрим, сечинг маҳзун бағрингда
Кезарканман дилда ёнди аланга,
Ахир қаро ният ёшу яланғга
Келтирди-ку шунча бало, эй, халқим!

Афсус-надоматдан энди йўқ фойда,
Не тонг, тикон ўсса гул мавжуд жойда,
Қабоҳат қайда-ю, матонат қайда,
Фақат эзгулиkdir зиё, эй, халқим!

Ватан сўзин улуғ, азиз билганлар,
Она тупроққа чин меҳр берганлар,
Бу кун бизни деб жон фидо қилганлар
Номларин унутма асло, эй, халқим!

Мен бир дилбандингман, мен битта ниҳол,
Бағрингда неча мард фарзандларинг бор,
Ҳамиша Юртбошим этган ифтихор —
Андижонсан — асл маъво, эй, халқим!

Огоҳлик, ҳушёрлик, бедорлик чекинг,
Майли, юрт деб жону жаҳондан кечинг,
Ватанга содиқлик қасамин ичинг,
Биздан қолсин Ватан сафо, эй, халқим!

Ҳеч ким топмагай баҳт кечиб виждондан,
Ахир Ватан сўзи эрур иймондан,
Агар Ватан дея кечмасак жондан,
Авлодлардан ёғар жафо, эй, халқим!

2005 йил, май

МУЛОҚОТ

*Андижондаги май вакеалари қурбони бұлған Бобур
театри изтироблари ёхуд тилсиз гувоҳ –
Бобур ҳайкали қошида.*

— Бобур бобо, Сиз севган гул диёр узра
Бугун офтоб нур сочмокда маъюс, маъсум,
Халқингизнинг қалбіда ҳур алёр узра,
Не тонг, афсус, алам тұла мунгли назм...

Рұхингизни безовталар айламакка
Ботиндими ул мудхиш күн, жаннатмакон?!
Мозий аро келди сүзингиз құмакка:
Жазо топгусидир албат, кимки ёмон.

Саркардалик — мардлик ахир Сиздан мерос,
Йүқ, хиёнат отин минган биҙдан әмас,
Тожмағаллар безаб турған дунё ҳақи,
Доно халқим асло оқни қаро демас!

Үшал куннинг гувоҳи — Сиз, тулпор, майдон,
Каззоб дунё сўйлар ёлғон башоратлар.
Үшал куннинг минг оҳисиз — тилсиз қурбон,
Дош бердингиз — бағрингизда ёнди ўтлар!..

Дош бердингиз, Сиз суйған юрт кўки узра
Тундай қаро булат кезди үшал кечада.
Иймони пок элингизга нажот излаб,
Қурбон бўлди неча асл миллатпеша.

Насиҳатлар этгандингиз наслингизга,
Юрт ҳажрида ёниб ҳинднинг қучогида.
Неча аср Сиз кутган ҳур фаслингизда
Олов ёғди хоинларнинг ўчогидан.

— Болам, битмас ярамга туз сепдинг, аммо
Эзгуликка жаҳолат ҳеч келганми бас?
Сабр айла, алам олис кетгусидир,
Ҳалокатсиз тарих Ҳаққа етган эмас.

Гарчи жонсиз танам, руҳим уйғоқ эди,
Кўрдим: само бўйлаб ёт эл абри бедор...
Наслим, сенга маломатлар ёғдирмоққа
Уриндилар неча нокас, неча беор.

Ёт ғоялар сўқир этган каслар қўли
Пок юраклар қонларига ботди, э воҳ!
Мозийлардан ёдгор — фазл даргоҳидан
Аршга қадар етди сўнгсиз аламли оҳ!

Соф фалакни булғаб тундек тийра дудга,
Ўт қўйнидан ҳasadгўйлар излар таскин —
Ёнди, э воҳ, асрлардан омон ўтган,
Авлодларим азиз билган қутлуғ маскан.

Ёнди диллар, ёнди замин, ёнди олам —
Чидолмайин манқуртларнинг қилмишига.
Куйган дилим сўзламоқда кўрганларин,
Ишонмангиз кўрмаганлар миш-мишига.

Бу дунёга бўлолганми устун ахир,
Ҳақиқатни эгиб, даврон сурған каслар?
Тарих ҳукми барҳақ, чин сўз демоқ фарздири,
Ҳақни эслаб, халқни эслаб ҳар нафасда!

Кўнгил отлиғ олий хилқат тоза бўлса,
Тоза аъмол, тоза виждан ёрдир анга.
Қабиҳ ният макон этган вужудлардан
Ёғар фақат тубан ҳисли ўт-аланга.

Хушёр яша, алдов бир ён, синов бир ён,
Бедор яша, ғаниматдир ҳар бир онинг.
Эл бошига иш тушдими, бўлгин қалқон,
Токи мавжуд эрур жисминг аро жонинг.

— Бобо, халқим билар ҳурлик сўзин қадрин,
Сабр йўлларидан оғмай одимлагай.
Нетай, кимдир англамайди фано даҳрин —
Ўзни само, ўзгани ер фаҳмлагай!?..

Замонларга балолардан уруғ сочган —
Эмасмикан ўзни элдан устун кўрмоқ,
Нафс отин миниб, меҳр боғларининг
Мевасин еб, илдизига болта урмоқ?

Эмасмикан битта миллат, битта халқнинг
Инқирози — дўст қадрини дўст билмаслик?
Келтирмасми аждодларнинг ғазаб-қаҳрин —
Эзгуликка эзгуликни қасд билмаслик?

— Тарих сўзлар ноқисларнинг кечмишларин,
Асрлардан ўтгай фақат илму зиё.
Разолатдан чиқмас сира маъно, тайин,
Қабоҳатдан безор замин, безор дунё!

Мозийнинг қат-қаглари ҳам садо этгай,
Ким жоҳилу ким фузало, ким нобакор?
Калтабинлар катта сўзлаб қайга етгай?
Қайга етгай элдан жудо бўлган беор?

Эмас осон элга манзур сўзни демоқ,
Оқил асло даҳоликка этмас даъво!
Асрларнинг синов отли элаги бор,
Элакдан соғ-омон ўтмоқ мушкул савдо!

Айтар сўзинг, юртим деган ҳар юракка
Жойлай олсин эзгу умид, эзгу калом,
Токи Ватан ичра кезган хоинлардан
Омон қолсин ўзбек деган муқаддас ном!

2005 йил, май

АРЖУМАНД ЭТМАС

(Навоий ғазалига мухаммас)

Тазарру айларам, бошим фалаким сарбаланд этмас,
Ки ёри бекарорим васлима чин мустаманд этмас,
Мұхаббат дарди ҳеч дилни маним янглиғ нажанд этмас,
Мени мен истаган ўз суҳбатига аржуманд этмас,
Мени истар кишининг суҳбатин күнглим писанд этмас.

Фироқинг даштида қалбим нажотсиз зору бебахра,
Адогсиз оху додим, лек топилмас заррае заҳра,

Не тонг ойина ҳам юз күргазолмас дөгдадир чехра,
Не баҳра топғамен андинки мендин истагай баҳра,
Чу улким баҳрае андин тилармен, баҳраманд этмас.

Дедим сен гавҳарим, дурим, тилаб маҳзан баётимға,
Сен асруғам юкиң маҳмұлладинг ожиз қанотимға,
Наҳр тошмиш сиришкимдин, тоғтош лол саботимға,
Нетай, хуру пари базминки, қатлим ё қанотимға,
Аён ул захрчашм айлаб, ниҳон бу нүшханд этмас.

Бошим қай тошлара ургим билолмасман надоматдин,
Наҳот шунча маломатлар ёғар маҳрури роҳатдин,
Сенинг гар инкорингдур, тонмағай олам саховатдин,
Керакмас ой ила күн шакликим ҳусну малоҳатдин,
Ичим ул чок-чок этмас, таним бу банд-банд этмас.

Аршға етга-ю лек сенга этмас оху зоримким,
Құзумга тийрадур ҳажринг ила даҳри диёримким,
Висолинг ўтида ёнмоқ эзур дарду қароримким,
Керак ўз чобуки қотилваши мажнуншиоримким,
Бузуғ күнглимдин ўзга ерда жавлони саманд этмас.

Жунуңлик иштиҳоси-ла талабгор келмаким охир,
Мусаллас ишқидин нүш айлабон, талх демаким, охир,
Миниб кибр отиға мулки адамда елмаким, охир,
Күнгүл уз чарх золидин, фирибин емаким, охир,
Ажал сарриштасидин ўзга бўйнунгға каманд этмас.

Эрурким дилга дил жонбаҳшки анжум ахтарар юлдуз,
Қамардур тунга ошиқим, шамс шайдосидир кундуз,
Забун Хуршида шоҳвора деёлмас лоақал дилсўэ,
Ул ой ўтлуғ юзин очса, Навоий тегмасин деб кўз,
Муҳаббат тухмидин ўзга ул ўт узра сипанд этмас.

ҮЛАНДАН СҮР

(Фузулий ғазалига мухаммас)

Мани гирдоби ишқ нахрига бир дучор ўландан сүр,
Ки ҳижрон ўтидин хокистари мозор ўландан сүр.
Жунун саҳросида мағлули дил афгор ўландан сүр,
Шифойи васл қадрин, ҳажр ила бемор ўландан сүр.
Зулоли завқ-шавқин ташнаи дийдор ўландан сүр.

Хазон фасли каби күнглим боғин зард гулларин терма,
Шакар ул шаҳдинга тўйдирмасанг гар қатрасин берма,
Юрак мулкида сайд айлаб, шикоринг завқини сурма,
Лабинг сирринг гелуб гуфтора бандин ўзгадин сўрма,
Бу пинҳон нуктани бир воқифи асрор ўландан сүр.

Чин ошиқ кўйи жон талвасасидин мушкули ҳол, бил,
Таваккул айлабон қалб токи ўлғай вастлинга восил,
Нигоҳинг ўқи кўп, бир жонға минг ҳавфу ҳатар, жоҳил!
Гўзи ёштуларинг ҳолин на билсун мардуми ғофил,
Кавокиб сайрини шаб то саҳар бедор ўландан сүр.

Нечун вастлинг йулин тўсмоқ экиб тухми тиканлардан?
Юрак урмоғини бас этгуси ранжу шиканлардан,
Наҳот қасдинг – суйиб, ишқинг ила мақтул эжанлардан?
Хабарсиз ўлма фаттон гўзларинг жаврин чеканлардан,
Хабарсиз мастлар бедодини ҳушёр ўландан сүр.

Тазалтум айламасман гарчи ҳажринг маҳжули золим,
Қаро сочим қировранг, затъфарондир гул юзи олим,
На обу на ҳаво бор дилга сенсиз лаблари болим,

Фамингдан шаъмтак ёндим, сабодин сўрма аҳволим,
Бу аҳволи шаби ҳижрон баним-ла ёр ўландан сўр.

Умидим наҳрини бесўз жавобинг айлаёлмас лим,
Жафодин сарсону саргашта ўлғай соchlари толим,
Гадои бенаво кўнглимки ишқинг давлату молим,
Хароби жоми ишқам, наргиси мастинг билур ҳолим,
Харобот аҳлининг аҳволини хуммор ўландан сўр.

Зилоли чашмини меҳри-ла қучгай содиқи соҳил,
Садоқат мулкида тавф¹ айлаганлардир кумуш кокил,
Аё, Хуршида, беҳисдан таваққу ётмагай оқил,
Муҳаббат лаззатиндан бехабардир зоҳиди ғофил,
Фузулий ишқ завқин, завқи шавқи вор ўландан сўр.

АРЗИМНИ АЙТДИМ

(Ҳувайдо ғазалига муҳаммас)

Ошуфта кўнгил ишқи сафоға,
Айланди оҳким, бир бедавоға!..
Сиррим аёндир назму навоға,
Арзимни айтдим боди сабоға,
Еткурса ҳолим ул дилрабоға.

Тунлар қародир – пинҳона ойим,
Кўк тинглагайму дарду давойим,
Ёр ҳусни васли чин муддаойим!..
Қилса худойим кўнглин мулойим
Раҳм айлагайму ман мубталоға?..

¹Тавф – сайр айламоқ.

Роз сўйлагилким, лутф йўли бирла,
Эрмаски осон суҳбат фақир-ла!..
Хоҳ ўнги бирла, хоҳ сўли бирла
Қилгайму хайрин ўз қўли бирла,
Борсам кўйичга, мискин гадоға?

Бир сас-ла алвон, шириң забон – лаб
Кетди дудофим, қарофим қонлаб...
Тундан сўроғлаб, кундан гумонлаб
Деди рақиблар ёрга ёмонлаб,
Солди жудолик, найлай ароға?!..

Тасвири селдур ашқи равоним,
Розим тушунмас соҳиб сухоним,
Бадтийнат элдин оҳу фифоним!..
Кўнглумда йўқдур зарра гумоним,
Кимки ёмондур, солдим худоға.

Бирёна дил, жисм эрса ёнмас,
Музтарибхолман – роҳатга қонмас,
Воҳиди даврон аҳд этса тонмас!..
Ҳолимни айтсан, ёрим инонмас,
Эмди кўюбман явмулжазоға.

Аллоҳга холис дил нафси йўқдур,
Гар серсухандир тил – лафзи йўқдир!..
Ишқ ёш биларму, ирқ-шахси йўқдир,
Ёрсиз кишининг фирмавси йўқдир,
Суйдим санамни, қолдим балоға.

Байтулҳазан дил, ёрим ҳашамда,
Бегона бўлди ақлим бу ғамда,
Ҳол сўргали Қайс, кел ушбу дамда!..
Душманларини нозу ниамда
Парвариш айлаб, солди финога.

Қасдингми кўп айт, тун шахти шамда –
Бедору беҳад ёнгай ҳарамда,
Ё сўзни қасди мушфиқ қаламда?..
Дўстини ёрим ранжу аламда
Кўйди эл ичра жавру жафоға.

Севгим, дединг, ўт, дардинг этар кул!..
Кутгил, дединг, ишқ – наҳри таҳайюл!..
Хуршида малул айлаб тааммул,
Мискин Ҳувайдо, сабру таҳаммул
Айлаб, ҳамиша йиғлар худоға...

ЭҲТИЁЖ

(Нодира ғазалига мухаммас)

Такягоҳ излар кўнгул, топмас илож
Ки, ҳаёт ургай анинг кўксига кож –
Сўргай ул noctor юракдин минг хирож,
Қилмағил зинҳор изҳор эҳтиёж
Ким, азиз элни қилур хор эҳтиёж.

Ахтарар гул ташна дил, зилол эмас,
Васли ёр истар кеча, ҳилол эмас,
Моҳифо – дунё истиқбол эмас,

Хеч ким оламда фориғбол эмас,
Хар ким ўз миқдорича бор эҳтиёж.

Энтикар дил, бир нафас — тин бер менга,
Йўқса бедиллик саботин бер менга,
Мискинингман, далли отин бер менга,
Ганжи ҳуснунгни закотин бер менга,
Сен фанисан, менда бисёр эҳтиёж.

Тун билан баҳт юлдузингни орзу
Айладим ўпмоқ изингни орзу...
Эслатур ризвон сўзингни орзу!..
Кўзларим айлар юзунгни орзу
Ким, эрур кўзгуга дийдор эҳтиёж.

Бенавоман, сен эурсан тожлик,
Қўй, кетурман, айлама ихрожлик,
Бунчалар даркор эмас Ҳажжожлик...
Мустаманд этти мени муҳтоҗлик,
Қилди ҳожатмандинг, э ёр, эҳтиёж.

Даҳри зол қилмишидин тунлар қаро,
Ёра айлаб илтижо кўксим яро —
Поймол ўлған ғуур мотамсаро...
Гар тиласен обрў аҳбоб аро,
Айлама зинҳор изҳор эҳтиёж.

Шарҳ этурман назм ила кўнгул қатин,
Кўзларим сўзлар монелик риҳлатин,
Сақлама ортиқ юракда гина — кин,

Қил рано албатта ошиқ ҳожатин,
Боқмагил арз этса ағёр эҳтиёж.

Үтмагай ғам, тун ўтар, кун ўтгуси,
Чексам оҳ гар арш ҳам дарз кетгуси,
Билки, фурсат кутмагай, тарк этгуси,
Бир тараҳхум зоҳир этсанг нетгуси,
Қилди ҳуснингга мени зор эҳтиёж.

Чўммагил шак-шубҳа наҳрига сира,
Сенга меҳрим тонгларимдай бокира,
Ноумид Ҳуршида ёзмиш хотира...
Ёр васлини тиларман, Нодира,
Айлади кўнглумни афгор эҳтиёж.

БУЛ АЖАБ...

(Абдулла Ориф ғазалига муҳаммас)

Меҳр ила ёғду сочиб кўнглим ёритди ёрлар,
Ногаҳон қалб кўзима чанг солдилар маккорлар,
Дил боғим ичра бугун пайҳон гулу гулзорлар,
Бул ажаб хор кимсадин имдод сўрайди хорлар,
Сиз бемор кўксига бош урмангиз, эй bemорлар.

Оҳ, юрак, ўртанмайин кўргаз жаҳона юзни,
Кўкка анжум эт, сеҳрлаб дилда бехоб сўзни,
Аксидин юмсин бўлиб сархуш гўзал ой кўзни,
Гар фалак буржида шамс уйқуга солса ўзни,
Етди навбат бизга деб чақнар эмиш сайёrlар.

Навниҳол қаддин маломат бирла эгма, эй рафик,
Шак уруғин дўсту ёр кўксига экма, эй рафик,
Оқибат тубсиз гуноҳ баҳрига чўкма, эй рафиқ —
Саждага бошинг уриб, фарёди чекма, эй рафиқ,
Энди сен топгаймидинг, топмабди-ку афёrlар.

Телба бу кўнгул фано даҳрида кезмиш дарбадар,
Гоҳи гардун тоқида, гоҳ ер уза зеру забар,
Иштиҳор неъматларин айлар умр садқайисар —
Фозилу дониш эли қўл ювса бу дунёга гар,
Во ажаб, оққан суйин нўш этар шайх хунхорлар.

Абри найсонларни тебратмиш само кезган тутун,
Осмон оламга кўрсатмиш яро кўксин бутун,
Ҳажр ила бедил муҳиб кўз ёшидин ер бағри хун,
Нафс ила дунёга дил берган фосиқлар, сиз буқун
Яссавий хок пойидин айлаб олинг тумморлар.

Хору зор дилларга сўз ганжин ўйиб солган ўзи,
Ташна-ю сарсон адам даштин кезиб толган ўзи,
Зулм ила саргашта Машраб тавқини олган ўзи —
Ким бериб дунёга зар, абгор ўлиб қолган ўзи,
Кимки дорни бузди гар, анга қурилди дорлар.

Кекса Беҳзод чекди ранж юргин алишмай тиллага,
Ўз Ҳиротин бағрида бош қўйди мангу қиблага,
Мадҳ ўқир Хуршида дил шайдойи этган шуълагага,
Кимсалар, бадбин дея боқманг бу кун Абдуллага,
Тингласа гоҳи юриб мозий элидин зорлар.

АРМОН

(Туркум)

* * *

Кўз ёшларим сочилиб, дилим сиёҳдир бугун,
Қалбимнинг ўқинчлари фарёду оҳдир бугун,
Армон тифи танамга қазгувчи чоҳдир бугун,
Халос этинг, илинжим, ушбу тор шабистондан.

Неча йилдирки, кўнглим танҳо сизгадир қарам,
Юрагим деворларин тўхтовсиз тирнар алам,
Надоматлар қулбасин тарқ этмоқни истарам,
Орзу этгум манзилгоҳ ёруғ кавқабистондан.

Умидларимни ҳижрон гулхани этмасин кул,
Найларам бу маконни кўнгулда очмаса гул?..
Жаннатдур мулкингизда магар эрсам-да бир қул,
Олиб кетинг, сultonим, қулингиз зимистондан.

* * *

Софиндим, кўқдаги танҳо юлдузим,
Рухсорингни бир бор кўрмоққа зорман —
Қувонч не, билолмам, хунхора ўзим,
Сенсиз ҳолим забун, бенаво, хорман.

Фалакдан анжумлар аро пинҳона,
Аҳён-аҳёнда бир кўргазурсан юз —
Шуъла афшонингдан дилим тўлғона
Турфа ўйга чўмар кечаю кундуз...

Қайдасан, суюкли танҳо юлдузим?
Покиза севгимни айла ижобат.
Фам ажини қоплаб олмасдан юзим,
Ҳабибинг бўлайин, бергил ижозат.

* * *

Ёлғизим, борлиғим сенга талпинар,
Сен томон шайланар неча бор юрак,
Армону орзуйим кўксимда тунар,
Лек боролмам...
Нетай, эй, боҳабар фалак?!

Дилим фарёд чекиб, оҳ уриб толмас,
Вужудим bemажол, кўлим бетиним...
Юракни бу таним кўтара олмас,
У фақат ёстиғдан топгуси кўним.

Умид гулдастасин бир қучолмасман,
Армон тиконлари тўлиғ қўйнимда...
Орзу мусалласин ҳеч ичолмасман —
Чигал ўй иплари бўғар бўйнимдан...

Руҳим танимни ўз измига солар,
Кўнгилдан берухсат ташлайман қадам.
Не учун, не учун ўз руҳим тонар
Ўз кўнглимнинг хоҳиш-истакларидан?...

* * *

Руҳим изтироблари қачон топгуси барҳам,
Токай бедаво дардга излар ҳакимлар малҳам?
Висол кошонасига ошуфтадурман мен ҳам,
Ҳижронга қул қалбимнинг шоҳи, қаерлардасан?

Бенажот қолдирса гар ҳакимларнинг давоси,
Этурман Мажнун мисол саҳрони қалб маъвоси...
Ҳаловатим ўғирлар ҳорғин асаб ғавғоси,
Зулматга ёр қалбимнинг моҳи, қаерлардасан?

Лайли, Шириналар фақат афсонада бор эмас,
Улардек қасд жонига исломга хос кор эмас,
Ошкора ёр ишқида ёнса Зуҳро ор эмас,
Ишқи пинҳон қалбимнинг оҳи, қаерлардасан?

* * *

Унута олмасам нетай, севгилим?
Ҳамон тирнамоқда кўксимни фироқ.
Абгордур ситамлар захмидан дилим,
Фигоним Аллоҳга етмайди бироқ.

Унута олмасам нетай, севгилим?
Гирён туйғуларим кўр этди кўзни.
Ишқим розин ошкор этолмай тилим —
Дилга қулфлаб қўйди муқаддас Сўзни...

Хушҳолликка ётман, токи, севгилим,
Этмагунча тақдир дуч иккимизни.
Лек ҳорғин, ғамзада кўзларим лим-лим
Ёшин сочиб энди изламас Сизни...

* * *

Ҳижрон ўтида кул бўлган юрагимни найлайнин,
Кул юрак-ла қалам тутган билагимни найлайнин,

Хақнинг ҳукмига мутеъ ҳолсиз жисму жонимни
Ҳаёт жанггоҳига отган малагимни найлайин?..

Эй, Аллоҳим юборган покликка ундовчи малак!
Шоҳидсан, севгим унумтоқ кўйида жоним ҳалак –
Ғамга тўлдим, ўртаган бу кўнгул арзин тингламай,
Гар оҳ чексам, оҳим оташида ёнгуси фалак!..

Дунёнинг тотли таомин мазасин сўролмадим,
Ёшлик чашмасида бир бор юзимни юволмадим,
Муҳаббат фирмавси сайрин айламадим ихтиёр,
Бу тутган йўлим манзила элтурми, билолмадим?..

* * *

Токи бир кўрмас эканман жамолинг,
Ғазал битолмам мадҳ этиб камолинг.

Муруват қилғил, билай – не экан ул,
Эй, муҳаббат, сенинг наввоту болинг...

Жаҳонда тотмаган йўқдир бу болдин,
Наҳот менга бир садақа уволинг?

Шаробингдин бўлди Машраб дарбадар,
Менга ҳам тут, келмасин ҳеч малолинг.

Ишқ бобида не битарим билолмам,
Орзуйим – ёритсин йўлим ҳилолинг.

Мен севган ёр лоақал бир сўрмайдур:
«Не кечмоқда фироқ даштида ҳолинг?»

Вале ўзга халоскор даркор эмас,
Сархуш айласин дилим илк висолинг.

Рад этсанг афсус чекурсан, огоҳ бўл,
Душвор айлаганда ағёр аҳволинг!..

* * *

Маконим майлига бўлсин тиканзор,
Сизга бегим, асло тикон кирмасин.
Чўқай зулмат баҳрига, токи чаманзор
Аро кўнглим Сизни излаб юрмасин.

Майли,
Сўлган гуллар баргидек исмим
Хотир хиёбонин юзин кўрмасин.
Беном-нишон сафир қолса ҳам жисмим,
Майли, фақат Сизга тикон кирмасин.

Майли,
Фунча тугмай ҳатто-ки бир бор
Хазон бўлсин севгим, халал бермасин.
Ишқ ўтига жоним айлайнин нисор,
Фақат Сизга...
Сизга тикон кирмасин...

* * *

Еру кўқдан саралаб, ягона танлагоним,
Васлингга, жамолингга етсам армоним қолмас.
Такрорлайверар исминг тинмай ташна забоним,
Хаёлларим хаёлинг бирла қувлашиб толмас...

Еру кўқдан саралаб, ягона танлагоним,
Беиштибоҳки, магар қўрсанг бир оразимни –
Асиримга айланиб, такаллум этган оним
Ортга қўярдинг Шошу Самарқанд, Ҳоразмни!..

Андижонни ошиён айларди кўнглинг сўзсиз,
Мисли оҳанрабодек этардим ром ўзимга...
Демагил, чиройинг-ла бунча ғуурланма, қиз,
Сеҳрлар севгим кучи, кўзинг тушса кўзимга!..

* * *

Не сабаб бесўроқ мендин кирдинг кеча тушимга?
Сабоҳдин оқшомгача ҳам келмадим ўз ҳушимга.

Сен тушимга ташриф этган тунларим фарруҳ ва лек,
Хушлай олмасман куним зар – олтину кумушимга.

Шуъла афшонинг ситорам, дилкушодир, дилкушо!
Кўнгул ранжур, сочмадинг нур бу тун не қилмишимга?

Муфарриҳ меҳмон бўлиб хуш аллала ҳар кеч мани,
Ки кўмак бергил тушимда ҳушимга келмишимга.

Мисли булбул гулни қучпил, чоёла қўнгил тонгтча,
Не ажаб, берса самар Ҳуршид каби кулмишимга.

* * *

Севгим туморин асрадим қалбимнинг ардоғида,
Хаёл мулкида сайр этдим соғ муҳаббат боғида...

Ҳажрдин афтода ўлдим, ёр сарафroz чоғида,
Бесамар кетти нидолар тўбийнинг япрогида,
Ташнаман ишқ саҳросида, дилафформан доғида...

Ситамгар шоҳвор фироқи бирла хунхор йиғларам,
Дўсту душмандин ниҳона бисёру зор йиғларам,
Ломакон қалбима тополмай ғамгузор йиғларам,
Бесамар кетти нидолар тўбийнинг япрогида,
Ташнаман ишқ саҳросида, дилафформан доғида...

Занжирбанд кўнглима ошиқ ҳаридорлардин толдим,
Билмам, замирим нечун ул қимматбаҳоға солдим?!
Машраби девонадек дил можаросиға қолдим,
Бесамар кетти нидолар тўбийнинг япрогида,
Ташнаман ишқ саҳросида, дилафформан доғида...

Севгисиз бехонумонман, бор бисотим найларам,
Толеим, тахтим фифону ғамга сотдим, найларам,
Тун-куним зулмат эрур, Ҳуршида отим найларам?!.
Бесамар кетти нидолар тўбийнинг япрогида,
Ташнаман ишқ саҳросида, дилафформан доғида...

* * *

Хаста бўлдим, зоҳиримда намоён этмадим зинҳор,
Саодат роҳига қалбимни шоён этмадим зинҳор.

Фасллар чархи-ла беинтиҳо айланди андуҳлар,
Нажот берди қаноат, ҷашми гирён этмадим зинҳор.

Фориғу дастим, аёғим, кишанбандлаб вужудимни,
Кўнгул элтувчи манзилни ошиён этмадим зинҳор.

Шамс тафтин сезмайин ҳажр ўтида ёндим ва лек,
Қаландар – девона янглиғ дил урён этмадим зинҳор.

Сурди: «Эй моҳи мунир не сабаб рангинг заъфарондир?»
Ҳабибимга ҳамки асрори аён этмадим зинҳор.

Рашкининг алвонлигига замирим зангорлиги бир
Бадал бўлди, маҳрами ёрни бирён этмадим зинҳор.

Жунунваш дил малҳамин оқ қоюздан топсан на илож,
Ғуборланди қоюз, лек сенга зиён этмадим зинҳор.

НАСИМ ОҒУШИДА...

Насим оғушида
соғинч нағмасин чалди торим,
Изинг излашга чоғландим, лек ҳижоб бўлди орим,
Маскани ноаён ёрим, озорлари бисёрим,
Қадамлари ошёнима ҳаво янглиғ даркорим.

Ташна дил заҳри мор ичди, ўртаган армон сабаб,
Ўт ичинда хорни кучдим, захми зўр ҳижрон сабаб.
Даҳр аро ишқ домига ҳеч топмадим имкон, сабаб,
Кўнгул сенинг, жисму жоним побаста¹ зиндан сабаб.

Жон физо ўйлар баҳрига чўлғонмоқни соғиндим,
Умидбахш тунлар бағрида тўлғонмоқни соғиндим –
Субҳи козиб ваъдаси-ла уйғонмоқни соғиндим,
Дийдорсиз ишқ гулханида чўлғонмоқни соғиндим...

¹ Побаста – боғланган, кишанланган.

Эсласам, дил токчасига изтироблар тахланур,
Ёнар күксим, vale ашким кипригимда яхланур,
Васфинг баёни кўйида қаламларим чархланур,
Энг муқаддас Сўзим —
Кўнгул жавонида сакланур...

* * *

Кечир, магар ранжитган бўлсам,
Кечир, олганим-чун тафтингни!..
Кечир, дунни унутган бўлсам,
Кучогингда билмайин тинни...
Кечир, сени танлади юрак,
Нетай, бўлдим далли девона,
Оғушингда жонланди юрак,
Ва тиландим ишқ дарвешона!

Хаста кўнгил сен, дер ягона!..

* * *

Сен менинг жонимни олган жаллодсан —
Мен бир сиқим тупроқ, сен коинотсан,
Минг бир азоб ичра сўрмасман имдод,
Минг оҳ бесамардир — сен менга ётсан!?..

Маҳзун хаёлимда порлоқ нигоҳинг,
Мен бир остоңангман, кўшкингда моҳинг,
Мангу ғамхонага маҳкума этган,
Мангу сарсоналар этган — фироғинг...

Аста қалб йўлингга ташлабон қадам,
Мен сени бегардим, дея атадим...
Хаста юрагимга олисдан қараб,
Беҳис кетавердинг англамай дардим...

...Гул тутсам, олмайин кетган гумроҳсан,
Саҳарлар отмайин кетган сабоҳсан,
Дил сендан бир олам севинчлар кутса,
Сен фақат бергувчи фарёду оҳсан!

* * *

Билолмадим мақсадинг нима?
Билолмадинг мақсадим недир,
Сен мен учун танҳосан, дема,
Сен – мен учун ягона, нодир!...

Ололмадим кўнглингни чофи,
Гарчи сен деб девона кўнгул!?..
Сенга очмоқ оғир қучоғим,
Сендан қочмоқ ундан-да мушкул...

* * *

Фирогинг жонимни ўртади, жоним,
Шодон кўзларимга қайғулар инди...
Ҳали айрилишга эртайди, жоним,
Ахир учрашгандик илк бора энди!?..

Тун бўйи хонишинг сехри-ла дилни,
Алладим, хаёлот кўкида учдим...

Васлинг тонгида гул очган күнгилни
Туннинг тиконлари мастина қучди...

Гарчанд ваъдаларинг самовий, улуғ,
Вафолар юртидан изинг топилмас!?.
Майли қизғонсанг-да васлингни ўтлуг,
Нурли хаёлимдан айрмасанг бас!?..

* * *

Юзимда ажинлар — отамдан қолган,
Отамни күмган кун — мотамдан қолган,
Етар, менга ҳукм ўтказолмайсан,
Хижрон, ўзгаларга ситамлар қолган!

Омонат саховат — ҳотамдан қолган,
Надомат — ишқдаги хатомдан қолган,
Кўздаги изтироб, дилдаги алам,
Ваъдасин унутган одамдан қолган...

КЕЛИШУВ

Сендан ранжимайман,
Фақат дунёда
Тирик эканингни билиб турсам бас!..
Сенга гарчанд ишқим эди зиёда,
Сенга гарчанд дунё қиласарди ҳавас,
Сенга интилмайман,
Фақат риёга
Менинг тоқатим ҳе-е-ч

етмайди, жоним,
Бошқа кел, демайман,
Дорилбақога
Гарчанд висолингиз кетмайди жоним!?.
Гарчанд сенсиз менга дунёлар абас,
Сендан нолимайман,
Омон бўлсанг бас!

* * *

Сен менга англатдинг:
Дилларда
Ё ишқ, ё саховат йўқлигин!
Зилол сув даркор, деб,
Гулларга
Тутмоқчи бўлибман...
Ва лекин...
Англатмоқ ҳам фарзинг эканин –
Дунёинг меҳрга тўқлигин
Унутма,
Дилафгор этганинг,
Үлдирган – сен отган ўқлигин!..

* * *

Сирли оқшом...
Фараҳли оқшом!
Асрори аён иккимизга...
Мен сенга бир гули намозшом
Тутдиму, лол кетдим...

Ва бизга
Ҳавас-ла тикилди нигоҳлар!..

...Ғамбода тонг,
Аламзада тонг...
Асрорин билолмай,
Үйимга
Беистак қайтдиму...
Оловранг
Юракдан яралган сойимга
Ўқинч-ла чўмилди сабоҳлар!..

ТОМЧИЛАР

* * *

Софинч!
Юрагимни этмагил пора,
Жабринг тандан жонни олур тобора,
Раҳм айла, мен — оғир дардли bemora,
Тутмоқда висолнинг ўтлуғ хумори!

* * *

Майли, мени севмасангиз ҳам,
Майли, дилга берманг ҳаловат,
Дардингизни ололмагач мен,
Рашқ-ла дилни эзмоғим не дард —
Рашқ мулкида кезмоғим ғалат!?..

* * *

Рўёби истагинг – менинг иқболим,
Умринг зиёдаси – олий камолим,
Эй, қалби зилолим, нури ҳилолим,
Сен – тоза армоним, тоза аъмолим!

* * *

Ёмғир каби селдир ҳажр,
Ёмғир каби тоза висол,
Агар менга қылсанг жабр,
Ёмғир бўлиб йиғлар ҳилол...

* * *

Сенга муҳаббатим тоғлардан улуғ,
Ишқи садоқатим чашмадан тиник.
Сенсиз туймагайман дунё завқини,
Бебош туйғуларим, ҳисларим интиқ.

* * *

Тунда хаёлимни олди хаёлинг,
Ойдан-да ойдинроқ ёғдулар билан.
Лоақал бир бора васли зилолинг
Илинжини қучдим...
Орзулар билан...
Бағрим ўртади ишқ, минг бир саволинг!?

* * *

Бетакрор ва бегуборлигинг
Билмайсанми, қалбим баҳори?
Тўкилмагай тоабад, мангу
Сенга бўлган ишқим оҳори.

* * *

Агар яйрар бўлсам, фақат сен сабаб,
Кўнглим сира бўлолмагай риёкор.
Садоқатим англа кўзимга қараб,
Сенсиз минг бир ишқи раволар бекор!

* * *

Наҳот, туйғуларинг тўлқинлари
Бу кунда тинмишdir,
Сарафrozлик сенингсиз, ёр,
Секин мендин чекинмишdir...

* * *

Нечун бир ҳоли паришонимни сўрмайди ул ёр,
Ё асл гулларни тортиқ айламиш унга ағёр?..
Мен анга жону жаҳоним садқалар этсам не тонг,
Минг араз бирла манга ул айламас бир эътибор..

* * *

Мен Сизни севаман, бор садоқату
Саховат, саодат ва сабот билан.

Ўзга нигоҳларни кўрмас бу кўзим,
Сизнинг йўлингизга мунтазир нолон...

* * *

Васлинг менинг ушалмас орзум,
Ҳажринг дилни ўртовчи нола,
Етказмоққа ожизман арзим,
Кўзларимда аламли жола...

* * *

Гар хушҳол эрурман, ажабланма ҳеч,
Чин баҳт инъом этмиш қалбинг ичра нур!
Сен-ла юрагимни қамрамиши севинч,
Сен-ла ҳаёт менга баҳш этмиш суур!

* * *

Мен Сизга дунёнинг энг гўзал
Гулларин иноят айласам,
Денгиздек мавжланиб,
Муфассал
Дилларим
Дурларга айланса,
Ва сизни энг зилол,
Мусаффо
Нурларга менгзаса дил сўзим!..
Сиз-чи, ишқ мулкидан
Вафолар
Келтира оласизми,
Азизим?..

...Мен Сизга асраган гулларим
Үт - олов бағримда
Сүлдилар...
Мұҳаббат аталмиш маъвода
Сенга жой йўқ, дея ўлдирап
Шум қисмат.
Мен эса
Мұҳаббат!
Жонимни берайин сенга, деб,
Йиғладим!..
Овозим чиқмади,
Күз ёшим түкилмас,
Энтикиб,
Бир сўзнинг тақорорин алқадим...
Бир сўзки, энг лазиз...
Энг қадим...

* * *

Мен сенинг фикрингни англадим!
Ҳеч қандай сўзларга йўқ ҳожат.
Мен сенга қалбимни топширмай
Ўзлигинг англатдинг,
Минг раҳмат!

Мен сенинг пойингга бошимни
Кўймоғим олдидан, минг шукр,
Бағрингда тиконлар боридан
Хабардор айладинг,
Ташаккур!
Мен сенинг дилингга тегмайман!

Мен сен деб этмайман ох-нидо.
Айтарга бир сўзим бор фақат:
Алвило, азизим,
Алвило!

* * *

Мен Сизни бир кунга йўқотган кечада
Юлдузлар йиғлади,
Само йиғлади...
Менинг алам тўла кўзимда нам йўқ,
Фақат...
Юрак телбанамо йиғлади...

Мен Сизни бир кунга йўқотган кечада...
Дунёлар йиғлади,
Замон йиғлади...
Хаёлот мулкидан юланч ахтариб,
Рўёлар йиғлади,
Армон йиғлади...

Бўм-бўш кўринди бу серғавғо олам,
Бўм-бўш туюлди бу сертуйғу юрак!?.
Мисли оқ кафандага ўраблар кетди,
Оппоқ тилакларим оппоқ капалак?..

Мен Сизни бир кунга йўқотган кечада...

* * *

Энг олий севинчим, олис суянчим,
Мөхру муҳаббатинг учун минг қуллуқ!
Дилга жон баҳш этар чашмингда очун,
Битта шириң сўзинг висолдан улув!

Юрак озиқланар — хаёлинг юпанч,
Оқибатинг таскин дил ўксиганда...
Шунчалар дилбарсан, шунчалар маъсум,
Бир гард юқмагай!
Лек, дил пароканда:
Ўзга маъволарда босган изингдан
Чечаклар унади, гуллар сочар мушк,
Менинг юрагимдан кундан-кун ўсиб,
Шоҳлаб бораётир дараҳт янглиғ ишқ!

Бахтим, қайда бўлма, омонлик тилаб,
Қалбим осмонидан нурлар сочаман,
Ўзга маъволарга босган изингга!
Гарчанд ўзим мангу зулмат ичраман...

Минг йил нафас олмай, минг йил яйролмай,
Минг бир азоблардан омон қолган дил
Сенинг муҳаббатинг наҳридан тўйиб,
Нўш этолмаса ҳам майли,
Муттасил...
Сени ойдан ёруғ тилаклар билан,
Жўшқин сойдай зорлиғ юраклар билан,
Севаман!
Руҳим-ла қучиб висолинг,

Севаман,
Сирлашиб фалаклар билан!

Воқиғ бўлолмагай ишқимдан очун,
Эй олий севинчим,
Олис суянчим!

ИШҚ

Мени демаганни демасман,
Мени севмаганни севмасман!
Дардли сасман, ўтли нафасман,
Лек севмасанг, мен ҳам севмасман!?..

Менинг боғим шунчалар маҳзун,
Гулим маъсум, ғунчалар маҳзун,
Кечир, эта олмасам мамнун,
Мен нотавон ва ношуд касман!?..

Кўп қийнадим гулзорларимда,
Кўп қийналдинг озорларимдан,
Нетай ишқнинг бозорларида
Сотилмаган олтин қафасман!?..

Юрагимда ишқим соғ эди,
Орзуларим Кўҳиқоф эди,
Надоматдан қандай наф энди –
Хазонларга кўмилган ҳасман!?..

Ололмасам ҳам дардларингни,
Кўтаролмам ҳеч радларингни...
...Нетай, севдим жўмардларингни,
Дунё, мен бир меҳрпаастман!?

* * *

Қалбимнинг тўрида нурли қуёш бор,
Тубида сервиқор тоғлар узра қор...
Ва қуёш сеҳридан оқиб келгувчи
Сермавж дарёлар тасвири – ашъор!..

Юрагим күксизда битмас жароҳат –
Ишқнинг йўлларидан топган армоним –
Малҳам илинжида дилларни кезган
Танамдан кун сайин олар дармоним!..

Онгимни бошқарар иймон-эътиқод,
Кўнглимни бошқарар талабгор руҳим...
Сўнгимни кўролмам...
Эҳ, сабр-тоқат,
Надомат ва умид – исён гуруҳи!..

Вужудим зирқирап – таскинлар абас,
Фурурим – менинг энг кучли рақибим!
Дунёвий севгига боғланар ҳавас,
Чин ишқ элларининг ортар таъқиби...

Мана, тағин мен ўз менлигим билан
Ўзимга таниш бир хилватгоҳ ичра
Ўз даҳрим бағрига ўт ёқмоқдаман!..
Кўнглимга тийраранг кафандар бича...

* * *

Тонгайман мен сени севганлигимдан,
Ёнсам-да ҳижронинг гулханларида...
Тонсанг-да сен мендан тонганлигингдан,
Тонмайман мен ёлғон суханларингдан...

Гарчи сен дунёning tengsiz гавҳари,
Гарчи сен рӯёлар ичра рӯёсан!?.
Гарчи сен бўлмасанг руҳим — сарсари,
Гарчи сен мен учун икки дунёсан —

Гарчи пойинг узра қалбим эрур хор,
Гарчи баҳт қасрига йўлолмам сенсиз,
Гарчи кўзларимда ашким шашқатор,
Сенга иддаолар қилолмам ҳаргиз!

* * *

Кўнглингда нелигин билолмам,
Севганга ўхшайсан баъзида,
Гумоним рост бўлса, азизим,
Пойингни ўпмоқقا розийдим...

Севгини, паймонни гоҳида
Рӯёга, риёга алмашиб,
Этмайсан аҳдингга вафолар,
Ўкситар қалбимни алдашинг...

Мен сенга этмасман тавалло,
Ки сенга етмасам хастаман...
Мен қилган хатонинг устида
Сен қилган хатолар ястанар...

Хатоим...
Билсанг, бу менингмас,
Тақдирнинг, умрнинг хатоси!?
Мен сенга етган кун ортидан
Ёқмоқда тани дил сафроси...

Майлига, хазонгир фаслимда
Хазондай ёқ мени, муҳаббат,
Баҳорга ошиқмам, аслида
Унга ҳеч ёқмадим, муҳаббат?!

Кўзимда қатра ёш кўринмас,
Юзимда изтироб яширин,
Ишқимни йўқликка элтдим мен,
Билолмай дилингда не сиринг?

* * *

Мен қувлоқ эмасман, қўй, қочма,
Дил гумроҳ эса-да ишқингдан.
Севмайсан!?
Ва ёки севсанг-да
Бир лаҳза тушинг йўқ кўшкингдан.

Мен нодон эмасман, сўз очма,
Насиҳат кор қилмас юракка,
Билмасанг билгилки,
Дил асло
Кўнмагай шунчаки эрмакка...

Мен сарсон бўлмасман, магарки
Дил сарсон эса-да кўйингда,
Айтмайсан...
Билмасман тоабад
Не ният фикрингу ўйингда?!..

УЛУФ ЗОТ

Мөхр излар инсон мудом даҳр ичра,
Сеҳр излар саховатли самоватдан.
Гар маърифат ёрдир нурли эзур чехра,
Юракда жо бўлса агар илму урфон.

Кимни қандай ташвиш ўртар,
Кўнгилни дард,
Бир илиқ сўз айтмоқ жоиз, келмай малол,
Фанимат бу умр уммонидан абад
Ишқ булогин излаб ўтгаймиз эҳтимол?..

Аммо бир зот борки, унга қодир Аллоҳ
Туҳфа этмиш бор мөхр ва саховатни,
Ҳар дам сенинг дардинг ила бедор, огоҳ,
Миннат билмас,
Ўйламас ҳеч ҳаловатни.

Сенинг юксак камолингни ўйлаб яшар,
Бору йўғи, инояти – илму зиё,
Минг эҳтиром, таъзим бажо айлар башар,
Унинг минг бир хислатидан пойдор дунё.

Устоздир ул самолардан юксак бағир,
Устоздир ул замин ичра улуғ калом.
Ул зот сабаб даҳоларни кўрмиш даҳр,
Ул зот сабаб камолотга ёр бу олам.

Ватан янглиғ азиз, юртдек муқадdas, деб,
Дил түрида асрагаймиз устоз, номинг,
Ҳар он сенинг бир корингга ярап дастдек,
Кўз нурида асрагаймиз устоз, номинг!

Кутламоқда бу кун Ватан шараф-шонинг.

* * *

Азизим, мен сени бердим-ку қурбон!
Берсам берибман-да уни ҳам!
Минг афсуски унинг қабоҳатидан
Ишқимиз топди барҳам...

... Сен менсиз айт, яшай олурмисан, йўқ?
Билмам!..
Сезишимча яшашинг аён?..
Сенсиз менга ҳаво, сув, жон йўқлигин
Билиб, ўз-ўзимга айладим зиён.

Ва кеча...
Сен менга энг керак пайтда
Кўрдим...
Кўзларингда ажиб маънолар,
Кўнгилларда умид,
Дилда ажиб ҳис,
Юзларда нурли тус – оҳанраболар...

Фақат ўт нигоҳлар сўзлашдилар жим,
Фақат хотиралар кечди юракдан...
Илиқ саломлашдик, сезмади ҳеч ким,
Сўнгра хайрлашдик аста йироқдан...

МУНДАРИЖА

Ватан.....	3
Истак.....	4
Мусаффо маскан.....	4
Шараф.....	6
Юрт посбонлари.....	7
Саодат фасли.....	9
Дунё бу.....	10
Эътиқод.....	11
Баҳор.....	12
Қуёшли кунларим.....	13
Хаёлий висол.....	14
Вафо.....	15
Орзу.....	16
Эшитдимки.....	17
Дил аламда.....	18
Мехр.....	19
Гул ёшим.....	20
«Кутаман...».....	21
Бўлмаса.....	22
«Дейдиларки...».....	22
«Кирсам бу...».....	23
«Софинчим бағрингта...».....	24
Ёлғизлик.....	24
Булбул.....	25

«Вафодорлар».....	26
Озор.....	27
Онажон.....	28
Паноҳ.....	29
Йўлдаман.....	30
Тоғ йўли.....	32
«Руҳим чўкиб...».....	32
Савоб.....	34
«Кўксимда кўкарған...».....	35
Аlam.....	35
Туғилган кун.....	37
Оразинг.....	38
«Ҳолим ёмон...».....	39
Сой бўйида.....	39
Қуш.....	40
Алвидо.....	41
Изладим.....	42
Ўтингч.....	42
«Фақат кутиш...».....	43
Сездим.....	44
Ёсуман.....	45
Ғурур.....	46
Ағсунгар.....	46
Нафрат.....	48
«Бергил барча ситамларингни».....	48
«Ўзим Тошкандаман...».....	49
«Мен Сени йуқотишдан...».....	49
«Мен Сени гулларга...».....	50
Ағсус.....	50
«Бир киши унутса...».....	51
«Ҳар лаҳза, ҳар соат...».....	51
Ёмғир.....	52

Софинч	53
«Мен сени...»	54
Мавхумот	55
Таъкиб	56
«Атрофга бокаман...»	57
«Қара, дунёларга...»	58
«Айб фақат...»	58
Мұхаббат	59
«Күнгил таскин излаюр...»	60
«Не учун мен...»	60
«Билмам, хвёлингдан...»	61
Фоғилға	61
«Майли, туннинг...»	62
«Мен дардимни сүйладим...»	63
«Нурға чўмган...»	63
«Сиздан ранжимоқча...»	64
«Келишга вазъдалар...»	65
Сен фақат	66
Гумон	67
Хиёнат	67
«Қадрима еттувчи...»	68
«Қалбинг тўла...»	69
Илинж	70
«Тунда тундек...»	71
Гуноҳ	72
Нам сатрлар	72
Она истаги	73
«Муқаммал бўлолмай...»	74
Гултоҗихўроз	75
Машъала	75
Синган кўза	76
«Алдасанг гар...»	83

Фигон.....	84
«Босган қадамимча...».....	85
«Бағрим аро...».....	86
«Майли, шоира деб...».....	87
Мен сени.....	87
Сен ҳақингда.....	88
«Мисоли кўксимда...».....	88
«Кўзларинг тубинда...».....	89
Бону.....	90
Зулхумор.....	91
Дилрабо.....	92
Мувашшаҳ.....	92
Рӯё.....	93
Софинч.....	93
Отажоним.....	94
Гиря.....	95
Таскин.....	100
Изҳор.....	102
Садоқат.....	103
Соҳиби фазл.....	104
Юрт ишқи.....	105
Андижон.....	106
«Онажон, Сиздан...».....	107
Сўроғлаб.....	108
«Бу кун...».....	108
«Еттиёт бегонадек...».....	109
«Ақлга бўйсунар...».....	109
Зулм этманг.....	110
«Қайданам курдим сани...».....	111
Үртагай.....	111
«Хушим йўқдир...».....	112

Дилим күйди.....	113
«Бир юрак ёнмиш...».....	114
Биз сени севамиз.....	114
Огоҳлик.....	115
Мулоқот.....	117
Аржуманд этмас.....	120
Ўландан сўр.....	122
Арзимни айтдим.....	123
Эҳтиёж.....	125
Бул ажаб.....	127
Армон (туркум).....	129
«Софиндим...».....	129
«Ёлизим...».....	130
«Рӯҳим изтироблари...».....	130
«Унуга олмасам...».....	131
«Ҳижрон утида...».....	131
«Токи бир кўрмас...».....	132
«Маконим майлига...».....	133
«Еру кўқдан саралаб...».....	133
«Не сабаб бесуроқ...».....	134
«Севгим туморин...».....	134
«Хаста бўлдим...».....	135
Насим оғушида.....	136
«Кечир магар...».....	137
«Сен менинг...».....	137
«Билолмадим...».....	138
«Фироғинг...».....	138
«Юзимда...».....	139
Келишув.....	139
«Сен менга...».....	140
«Сирли оқшом...».....	140
Томчилар.....	141

«Мен Сизга...».....	144
«Мен сенинг...».....	145
«Мен Сизни...».....	146
«Энг олий...».....	147
Ишқ.....	148
«Қалбимнинг...».....	149
«Тонгайман...».....	149
«Күнглингда...».....	150
«Мен қувлоқ...».....	151
Улуг зот.....	152
«Азизим...».....	153

Адабий-бадиий нашр

ХУРШИДА (Ваҳобжон қизи)

ТАЖАЛЛИ

Шеърлар

Муҳаррир Жонибек Субҳон

Мусаввир Рустам Зуфаров

Бадиий муҳаррир Анатолий Бобров

Техник муҳаррир Татьяна Смирнова

Мусаҳдиҳ Доно Тўйчиева

Компьютерда саҳифаловчи Зухра Аҳмедова

ИБ № 4358

Босишга 14.12.05 й.да рухсат этилди. Бичими 70x90^{1/32}.
Таймс гарнитураси. Офсет босма 5,85. шартли босма тобоқ
6,5 нашр тобоги. Жами 2000 нусха. 349 рақамли буортма
100-2005 рақамли шартнома. Баҳси шартнома асосида.

Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигининг Фафур
Фулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи. 700129.
Тошкент, Навоий кўчаси, 30 // 700128. Тошкент, Усмон
Юсупов кўчаси, 86.